

A C I V E R İ C İ
B İ R G E Ç M İ Ş

İYİLEŞMEK VE
İLERLEMEK

YAŞAM İÇİN 31 GÜNLÜK
RUHSAL OKUMALAR

LAUREN WHITMAN

A C I V E R İ C İ B İ R
G E Ç M İ Ş

YAŞAM İÇİN 31 GÜNLÜK
RUHSAL OKUMALAR SERİSİ

DEEPAK REJU

Seri Editörü

A C I V E R İ C İ B İ R
G E Ç M İ Ş

İYİLEŞMEK
VE İLERLEMEK

LAUREN WHITMAN

KARANLIKTAN
IŞIĞA YAYINLARI

KARANLIKTAN IŞIĞA YAYINLARI

Davutpaşa Cad. Kazım Dinçol San. Sit.
No: 81/87 Topkapı, İstanbul – Türkiye
info@karanliktanisisiga.com
www.karanliktanisisiga.com
Tel: (0212) 567 89 93

Kitap: Acı Verici Bir Geçmiş
Özgün Adı: A Painful Past
Yazar: Lauren Whitman
Çeviri: Levent Kınran
Mizanpaj: Aysun Alsancak

Bu kitabın düzeltme işlemleri Karanlıktan Işığa Yayınları tarafından yapılmıştır.

ISBN: 978-605-70441-5-0

T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı Sertifika No: 52351

© 2020 by Lauren Whitman. All rights reserved. Originally published by P&R Publishing Company. Translated and printed by permission.

Bu kitabın her türlü yayın hakkı saklıdır ve izin ile kullanılmıştır. Telif hakkı sahiplerinin yazılı izni olmadan bu yayın, makale tarzında yayınlar içinde bulunan kısa alıntılardan hariç herhangi bir biçimde basılıp çoğaltılması yasaktır. Kitabın metnini kullanmak isteyenler, telif hakkı sahiplerinin izni için yayıncıya başvurmalıdır.

Baskı: Anadolu Ofset – Tel: (0212) 567 89 92
Davutpaşa Cad. Kazım Dinçol San. Sit.
No: 81/87 Topkapı, İstanbul – Türkiye
Mart 2022

İÇİNDEKİLER

Bu Ruhsal Okumalar İçin İpuçları	9
Giriş	11
Tanrınız Kim?	15
1. Gün: Tanrı Davetini Uzatır	17
2. Gün: Tanrı Sizi Dinler	19
3. Gün: Tanrı Harap İnsanlarla Vakit Geçirir	21
4. Gün: Tanrı Acı Çeken İnsanları İyileştirir	23
5. Gün: Tanrı Ölüm Üzerinde Güç Sahibidir	25
Acı Verici Geçmişiniz	27
6. Gün: Rab'be Bir Ağıt	29
7. Gün: Neler Oldu?	31
8. Gün: Nasıl Karşılık Verdiniz?	33
9. Gün: Neler Taşıyorsunuz?	35
10. Gün: Tanrı Neredeydi?	37
11. Gün: Yapabileceğiniz Bir Şey Var mı?	39
12. Gün: Geçmişiniz Hakkında Kutsal Kitap'a Uygun Bir Biçimde Düşünmek	41
13. Gün: Tanrı'nın Geçmişinizle Yaptıkları	43
Dönüşüme Uğrayan Şimdiniz	45
14. Gün: Tüm Yetki Mesih'indir	47
15. Gün: Yeni Bir Öykünüz Var	49
16. Gün: Siz Mesih'tesiniz	51
17. Gün: Yeni Bir Kimliğiniz Var	53

18. Gün: Siz Tanrı'nın Ailesindesiniz	55
19. Gün: Rab'le Övünebilirsiniz	57
20. Gün: Bir Yardımcınız Var	59

Güvendedeki Geleceğiniz 61

21. Gün: Tanrı Cesaretinizi Yitirmemeniz için Nedenler Verir	63
22. Gün: Gelecekteki Yücelikler	65
23. Gün: Kendiniz Hakkında Kutsal Kitap'a Uygun Bir Biçimde Düşünmek	67
24. Gün: Peki Ya Geçmiş Tekrar Ederse?	69
25. Gün: Sizin Hakkınızda Bugün ve Daima Doğru Olan Şey Nedir?	71
26. Gün: Tanrı'nın Sizinle İlgili Görüşü Daima Doğru Olacaktır	73
27. Gün: Tanrınız Sizin Sonsuz Eviniz Olacak	75
28. Gün: Bir Gün Tümüyle Dönüştürülmüş Olacaksınız	77
29. Gün: İsa Gözyaşlarınızı Silecek	79
30. Gün: Tanrı Öykünüzü Nasıl Kullanacak?	81
31. Gün: İsa Mesih Sona Dek Sadık Kalacak	83

Sonuç	85
Teşekkürler	89
Notlar	91

Özellikle acı verici bir geçmişimiz olduğunda, yanıtlar ve yön kadar ihtiyacımız olan şey, genellikle bir yol arkadaşıdır. Tanrı bu sebeple halkına sık sık “Ben sizinleyim” diye hatırlatmada bulunur. Lauren Whitman’ın şifa üzerine olan otuz bir günlük ruhsal okuması da bu sebeple yararlı olabilir. Yetenekli bir danışman olan Lauren, her gün Kutsal Kitap’la bir temas noktası sunarak adım adım umut veriyor. Bence buradan alacağınız iki güçlü mesaj var: “Yalnız değilsiniz” ve “Umut var.”

—**Brad Hambrick**, Danışmanlık Pastörü, The Summit Kilisesi, Durham, Kuzey Carolina; Yazar, *God’s Attributes: Rest for Life’s Struggles*

Geçmişin –acı dolu bıçak darbeleri, utanç fısıltıları, arsız günahlar ve derin pişmanlıklarla– yakanıza yapıştığı oluyor mu? Lauren Whitman, marifetli yazarlığı ve incelikli dokunuşuyla yılların danışmanlık deneyimini otuz bir günlük gerçekle, özenle, derinlemesine düşünmeyle ve uygulamayla acı dolu geçmişimize getiriyor. İyileşmenize ve ilerlemenize yardımcı olacak bir ruhsal okumaya ihtiyaç duyuyorsanız, buradan başlayın. Aslında, bugün başlayın.

—**Dave Harvey**, Başkan, Great Commission Collective; Yazar, *When Sinners Say “I Do” and I Still Do*

İster geçmiş seçimlerden ötürü utanç ve suçluluk yaşayın, ister başkalarından kötü muamele görmüş olun, bu kitabı kendinizi görmeden okumanız zor olacak. Tanrı’nın şu anda sizi bekleyen yardımını ve varlığını kaçırmamız da aynı şekilde zor olacak. Eğer geçmişinizde acı çektiyse, gelin, bu sözler sizi teselli etsin. Gelin ve bu ruhsal okumada size sağlanan lütfü özümseyin.

—**Julie E. Lowe**, Öğretim Üyesi ve Danışman, Christian Counseling & Educational Foundation; Yazar, *Child Proof*

Yaralı yürekler burada yardım bulacak. Lauren her gün İsa’nın, geçmişinizin acılarını nasıl teselli ettiğini, şimdiki zamanınız ve geleceğiniz için nasıl sevgiyle yeni ve daha iyi bir öykü temin ettiğini düşünmeye

teşvik ediyor. Bu öyküde İsa'nın sevgisi öne çıkar, utanç kaldırılır ve size değer verilir.

—**Darby A. Strickland**, Danışman, Christian Counseling & Educational Foundation; Yazar, *Is It Abuse?*

Bu okumada iyi bilinen ayetler, ruhsal ezgiler ve ilahiler sizi mümkün olduğu kadar güzel bir şekilde şaşırtacak. Kitabın ritmi, sahip olduğunuz soruları öngörerek onlara cevaplar veriyor. Lauren, 3. gün itibariyle sahip olduğumu benim dahi bilmediğim soruları öngördü ve her Kutsal Yazı ve ezgi ruhuma dokundu.

—**Edward T. Welch**, Öğretim Üyesi ve Danışman, Christian Counseling & Educational Foundation; Yazar, *Created to Draw Near and Shame Interrupted*

Bu Ruhsal Okumalar İçin İpuçları

Evliliğimizin ilk döneminde, bir kasaba evinin üst katında, tek odalı küçük bir dairede yaşıyorduk. Ne zaman yağmur yağsa, çatıdaki çatlaklardan tavanımıza su sızar, oradan da yere damlardı. Dairenin farklı yerlerine kovalar koyar, suyun damla damla akmasını seyrederdim. Büyük kovalar koyduğum için, “Bunların dolması bayağı zaman alır” diye düşünürdüm. Su birikirken kovaların nasıl çabucak dolduğunu ve yeterince dikkat etmediğimde taşığını görüp şaşakalırdım.

Bu ruhsal okuma, tıpkı kovayı dolduran yağmura benziyor. Zaman geçtikçe, yavaş yavaş etki büyümektedir. Her gün birkaç ayet. Damla. Damla. Damla. Her gün susuz kalmış ruhunuzu doyuracak birkaç damla ayet.

Biz Kutsal Yazılar’la başlıyoruz. Tanrı’nın Sözü güçlüdür. Aslında bütün evrendeki en etkili güçtür. Kralların yüreklerini değiştirir, düşkünleri teselli eder ve körlerin ruhsal gözünü açar. Yaşamları değiştirir ve alt üst eder. Kutsal Kitap’ın Tanrı’nın kendi sözleri olduğunu biliyoruz ve bu yüzden Kutsal Kitap’ı bizzat O’nu tanımak için okuyor ve inceliyoruz.

Kutsal Yazı çalışmamız uygulama içermektedir. Teoloji, yaşam tarzımızı değiştirmelidir. Söz’ü kendi savaşıyla ilişkilendirmeniz çok önemlidir. Bu ruhsal okumada ilerlerken, siz sözcüğünü göreceksiniz çünkü doğrudan doğruya siz okuyuculara sesleniyorum. Her okuma, üzerinde düşünme sorularını ve uygulamaya yönelik bir öneriyi içeriyor. Eğer soruları yanıtlarsanız ve uygulamaya yönelik alıştırmaları yaparsanız, bu deneyimden çok daha fazlasını alacaksınız. Bunları atlamayın. Kendi ruhunuz için bunları yapın.

Kutsal Yazı çalışmamız ibadet içerir. Kutsal Kitap’ı incelerken, Tanrı’nın acı verici geçmişinizle ilgili söyleyeceği çok şeyi olduğunu öğreneceksiniz. Belki deneyiminiz listedeki şu unsurlardan birini içeriyor: yaralı hissetmek, acı, öfke, kin ya da utanç; geçmişe ait görüntüler; sahneleri aklınızda yeniden canlandırmak; “ne olurdu?” ya da “neden, Tanrım?” gibi sorular sormak. Belki geçmiş günahlarınız ya da akılsızca kararlarınız sizi hâlâ etkiliyor. Ya da belki insanların size yaptığı haksızlıklar, yüzeye çıkıp yüreğinizde yara ve karışıklığa neden oluyor. Hangi tanımın daha yerinde olduğuna bakmaksızın, Tanrı’nın öyküsünün –İsa’nın kendisine

ait bir halk ayırıp kurtarmak için gelişine dair o büyük öykünün– sizin için geçerli olduğunu bilin. Bu sadece soyut bir gerçek değildir. Bu, “Senin acı çektiğini biliyorum. Geçmişini biliyorum. Sana o kadar çok değer veriyorum ki, senin için biricik Oğlum’u gönderdim” diyen bir Tanrı’nın şefkatli ve tatlı fısıltısıdır. Kutsal Kitap’ı okurken merhametli Tanrımız’ın bu nazik, şefkatli ve sevecen çağrısının Kutsal Yazılar’ın bütün sayfalarında yazılı olduğunu göreceksiniz. Yaralı ve derin acıyla dolu bir noktadan iyileşmeye doğru hareket ettiğinizi hayal etmek belki size zor gelecektir. Ancak Mesih aracılığıyla bu mümkündür. Umudum, Tanrı’nın sözlerini gelecek ay içerisinde okumanın, sizi O’na tapınmaya yöneltmesidir.

Bu ruhsal okumayı yararlı bulursanız (ki bulacağınıza inanıyorum), hayatınızın farklı dönemlerinde tekrar okuyun. Yaşamınızda yaralar ve acılar yüzeye çıktığında, bu ruhsal okuma üzerinde tekrar çalışın. Lauren’in kitabını bu ay okuyun ve bir yıl sonra dönerek Tanrı’nın ve Müjde’nin, geçmiş acılarınızla baş etmekle ilgili neler öğrettiğini kendinize bu kitap aracılığıyla hatırlatın.

Lauren’in ruhsal okumasını okuduktan ve tekrar okuduktan sonra, acı verici geçmişinizle uğraşmak için Müjde açısından zengin başka kaynaklar isterseniz, kendisi kitabın sonunda birkaç tanesini sıralamıştır.

Şimdilik bu kadarı yeterli. Başlayalım.

Deepak Reju

Giriş

“Herkesin geçmişinde gurur duymadığı bir şey vardır.”

“Hepimiz Mesih’e harap insanlar olarak geliriz.”

“Geçmişte başınıza gelen şeyler, eğer bir Hristiyan’sanız, sizi tanımlamaz.”

Hiç bu tür cümleler duydunuz mu? Bence duydunuz ve bunlar size yardımcı olmadı. Sorun bunların doğru olmaması değildir. Aslında bunlar doğrudur. Sorun bunları duyduğunuzda kulağa *sizin için* doğru olamazlarmış gibi gelmeleridir. Elbette, herkesin geçmişinde bir şey var. Ancak sizin geçmişiniz, sizin maziniz farklı hissettirir. Elbette, başka insanlar günah işlemişlerdir ve başlarına kötü şeyler gelmiştir ama sizin yaşamınızda olanlar sıradan bir öykü değildir. Dolayısıyla başka insanlar bu tür cümleler duyup teselli bulabiliyorken, siz bunları duyar ve farklı bir tepki gösterirsiniz. İç sesiniz hızlanarak harekete geçer:

“Evet, ama herkesin benim gibi bir geçmişi yok ki.”

“Evet, ama bazılarımız başkalarından daha harap durumda.”

“Evet, ama insanların beni nasıl yaraladıklarını bilmiyorsun. Bu kesinlikle benim tüm varoluşumun rotasını belirledi.”

Bu ruhsal okumayı elinizde tutuyor olmanızın nedeni, işte bu “evet, ama”lardır. Hiç kimsenin Mesih’e temiz bir hâlde gelmediği doğru olduğu hâlde, belki siz özel bir vaka olduğunuzu hissediyorsunuzdur. Daha önce birçok kez teselli sözleri duyduğunuz hâlde, geçmişiniz yakanıza yapışmış gibi görünüyordu. Bu gerçeklerin başkaları için doğru olduğunu kabul edebilirsiniz belki ama sizin için doğru olamayacaklarına inanıyorsunuzdur. Sözleri duyuyorsunuzdur ama içlerinde teselli yoktur. Yaralı, kirli ve utanç verici olduğunuz hissini hiçbir şey sarsamıyordur.

Bu nedenle de bu kitabı okumaya karar verdiniz. Ama acaba bu kitap sizin için mi?

Ne de olsa, “acı verici bir geçmiş” çok farklı anlamlara gelebilir. Gerçekten de böyle olabilir. Eğer aşağıdakiler sizin için geçerliyse, bu kitabı sizin için yazmışım demektir.

Geçmişiniz hakkında birçok *pişmanlığımız* vardır.

- Keşke yapmasaydım dediğiniz seçimleriniz
- Keşke *yapsaydım* dediğiniz seçimleriniz
- Kaçırduğunuz fırsatlar
- Gerçekleştirmedığınız hayalleriniz
- Başarısız ilişkileriniz
- Kaçırduğunuz şanslar vardır.

Başkalarının *size karşı* işlediği korkunç günahlar vardır.

- İstismar edilmişsiniz
- Zorbalığa maruz kalmışsınız
- Duygusal ya da ruhsal yönden zarar görmüşsünüz
- Vefasızlığa ya da ihanete uğramışsınızdır.

Geçmişinizde *kendi günahlı seçimlerinizin* acısı vardır.

- Cinsel ahlaksızlık
- Zina
- Bağımlılık
- Madde kullanımı vardır.

Kendinizi bu listede görüyor musunuz? Belki kendinizi bir kategoriden fazlasında görüyorsunuz. Ben kendimi öyle görüyorum. Acı verici geçmiş konusu, birçok nedenle Tanrı'nın halkının büyük bir kısmı için geçerlidir. Şükürler olsun ki, Tanrı'nın bu konuda her birimize söyleyecek çok şeyi var. Günahın lanetinin kapsamı her tarafa yayılır ama Rab'bin iyiliği ve ilgisi çok daha kapsamlıdır. Siz ve acılarınız O'nun yüreğindediniz. Siz O'nun yüreğinde olduğunuz için, size umut ve teselli sunmaya hazırdır.

Bu kitabın başlığı *iyileşme* ve *ilerleme* sözlerini içeriyor. Bu filleri şimdiki zaman kipinde düşünün. Bunun bizim için anlamı nedir? Bu, iyileşme ve ilerleme sürecinin devam ettiği anlamına gelir. Bu devam eden bir süreç olduğu için, Tanrı sizi iyileşme sürecinin neresinde bulunduruyor olursa olsun, bu kitabı size yardımcı olacak şekilde yazmaya çalıştım. Geçmişinizle ilgili olarak ilk kez anlayış kazanmaya ve uğraş vermeye başlamış ya da geçmişiniz konusunda iyileşme yolunda şimdiye kadar bayağı emek vermiş olabilirsiniz. Hangi noktada olursanız olun, bu kitap yardımcı olabilir.

Tanrı sizi iyileştirme işine zaten başlamıştır ve yaşam boyunca iyileştirmeye de devam edecektir. O gelişmenize ve büyümenize yardımcı olmak için sayısız yolu ve insanı kullanır. Dolayısıyla bu kitabı, Tanrı'nın yaşamınızda daha çok iyileşme sağlamak için kullanabileceği bir araç olarak görün. Bu kitap, yaşamınızı ve öykünüzü güvenilir imanlılarla paylaşmak veya güvenilir bir danışmanla birkaç ay geçmişiniz üzerinde çalışmak gibi diğer lütuf araçlarıyla birlikte, size iyi bir şekilde hizmet edecektir.

Sizi hazırlamak adına, özellikle geçmişte neler olduğuna ilişkin ayrıntıları ve bunların sizi nasıl etkilediğini düşünmenizi istediğim günlerde, bu kitabın rahatsız edici hisler uyandırabileceğini bilin. Gerek kişisel yaşamıma gerekse başkalarının yaşamındaki danışmanlık rolüme dayanarak, geçmişle daha önce yüzleşmiş olsanız dahi, bunun sıkıntı ve keder yaratabileceğini söyleyebilirim. Bu olasılığa hazırlanmak için, ihtiyaç duyduğunuzda arayabileceğiniz birisini bugün belirleyebilir misiniz? Eğer umutsuzlukla mücadele ettiğinizi görüyorsanız, bu kesinlikle birisini aramanın vaktidir. Yürek acısıyla tek başınıza yüzleşmenizi istemiyorum.

Aynı zamanda başlangıç yaparken, üzgün hissettiğiniz günlerde sevdiğiniz bir yemeği yemek ya da keyif aldığınız bir filmi izlemek gibi kendinize bakacağınız küçük yollar belirleyebilir misiniz? Eğer bocalama içerisindeyseniz, biraz rahatlama ve eğlenme fırsatı bulmanızı isterim. Duygusal anlamda dinlenmek için bir ya da birkaç gün süresince bu ruhsal okumadan uzaklaşmada sorun olmadığını da bilin. Size makul gelen bir tempoyla ilerleyin.

Yolculuğumuz zor olabilecek olsa da buna degeceğine inanıyorum, çünkü büyük bir kısmı aşağıdaki temel gerçeklere dayalıdır:

- Yaşamlarımız çok daha iyi bir şekilde seyredebilecekken, böyle olmadığı için *bir pişmanlık hissi* taşıdığımızda, Rab kırık yüreklerimize karşı şefkatlidir. Size karşı şefkatlidir.
- Başkaları tarafından *kötü muamele* gördüğümüzde, Rab bizi kayırır ve bize yaklaşır. Rab size yaklaşmaktadır.
- Kendi *günahlarımız ve seçimlerimiz* sonucunda acılar ve sıkıntılar yaşadıysak, Tanrı'nın yüzü yine de bize dönüktür. Tanrı size dönmüş durumdadır.

Her birimiz için duam, her yeni güne atılırken bu gerçeklerin bizler için artan ölçüde canlı ve değerli olmasıdır.

Bu ruhsal okumanın dört kısmı var. Her biri iyileşme sürecinize eşlik etmek için diğerleriyle birlikte işlev görmektedir. İlk olarak, otuz bir günlük yolculuğumuzda Tanrı'ya olan imanımızı ve umudumuzu geliştirmek için birkaç gün *Tanrı'nın* kim olduğu üzerine düşüneceğiz. Ardından, mücadelenize yardımcı olmak için *geçmişle* ilgili düşünceleri ele alacak, üzerinizdeki olumsuz ve zararlı etkilerini azaltacağız. Bundan sonra şimdiye, Tanrı'nın sizin imanınız aracılığıyla bugünkü deneyiminizi nasıl dönüştürmeyi amaçladığına bakacağız. Tanrı size yeni bir öykü ve kendinizi anlamak için doğru yollar veriyor. Son olarak, sonsuz *geleceğiniz* üzerinde düşünecek ve bakışınızı geleceğe döndürme pratiği yapacağız. Bu uygulama, Tanrı'nın her şeyi yenilemesini beklerken nasıl teselli ve sevinç bulabileceğimizle ilgilidir.

Rab yakındır, bu nedenle geçmişlerimizi, yüreklerimizi ve yaşamlarımızı O'na teslim edelim ve başlayalım.

TANRINIZ KİM?

1. GÜN

Tanrı Davetini Uzatır

*Ey halkım, her zaman O'na güven; içini dök O'na,
çünkü Tanrı sığınağımızdır.
(Mez. 62:8)*

En son ne zaman davet aldığınızı düşünün. Belki bir arkadaşınızın evinde yemeğe, doğum günü partisine ya da düğüne davet edildiniz. Ne daveti olursa olsun, davet almak güzeldir çünkü sizin istediğiniz anlama gelir. Dahil edilmişsinizdir. Varlığınız sizi davet eden kişi için önemlidir.

Kutsal Kitap'ta Tanrı, halkını kendisine davet etmek için tekrar tekrar yollar bulur. Davet O'dan geldiğinde de benzer sonuçlara varabiliriz. Bizim O'na gelmemizi istemektedir. Bizi planlarına dahil etmeyi arzulamaktadır. O'nun yanındaki varlığımız kendisi için önemlidir.

Bugünkü Kutsal Yazı okumamızda belli bir davet almaktasınız. Bu içinizi (yüreğinizi) dökme davetidir. Bizim alışıktığımızdan farklı bir davettir. Bu davet bize neler söylüyor?

İlk olarak, bu davet yüreğinizin dolu olduğunu ima ediyor. Eğer siz de benim gibiyse, yüreğinizde karmakarışık duygular, korkular, kuşkular ve özlemler vardır. Oradaki her şey hoş değildir. Mantıklı değildir. Karman çormandır. Darmadağınaktır.

İkinci olarak, Tanrı yüreğinizin karman çorman ve darmadağınık olduğunu bilmekte ve yine de sizi davet etmektedir. Bu bize O'nun hakkında çok şey anlatıyor. Tanrı size, "Yüreğine çekidüzen ver ve sonra onu bana dök" demiyor. Davetinde böyle bir şart koşmuyor. Bunun yerine, O'na olduğunuz gibi gelebilirsiniz. Olmayı dilediğiniz ya da olmanız gerektiğini düşündüğünüz bir şekilde Tanrı'ya gelmek zorunda değilsiniz. Şimdi olduğunuz gibi gelin.

Üçüncü olarak, mezmur yazarı *her zaman* Tanrı'ya güvenmeyi söylüyor. Tanrı her zaman güvenilirdir. Yüreğinizdekiler O'na güvenle teslim edilebilir.

Bu ruhsal okumalarımıza başlarken, bütün bunları toparlayalım. Sizi dinlemek isteyen bir Tanrınız var. Yüreğinizdekileri, geçmişten gelen ve içinizde taşıdığınız tüm o duyguları ve yaraları zaten biliyor. Orada olanları önemsiyor ve siz bunlarla yüzleşirken size yakın olmak istiyor. Yüreğinizi O'na emanet edebilirsiniz. Dağınıklığınızı O'na emanet edebilirsiniz. Hatta, Tanrı o denli güvenilirdir ki, mezmur yazarı O'nun için emin bir yer anlamına gelen *sığınmak* ifadesini kullanıyor. Kendisi sizin için güvenli bir yerdir. Bu kitabı okuma, üzerinde derinlemesine düşünme ve dua etme sürecini, yüreğinizi Tanrı'ya dökme süreci olarak görün. Tanrı her gün sizi kendisine gelmeniz için davet edecektir. Bu davete karşılık verdikçe, sizi seven Tanrı'nın emin sığınağında olduğunuza güvenin.

Düşünün: Yüreğinizi dökmeniz yönündeki bu daveti almak size nasıl geliyor?

Düşünün: Geçmişinizle ilgili düşünmenizi sağlayacak bir ruhsal okumaya başlarken, ne gibi duygularınız ve düşünceleriniz var?

Harekete Geçin: Geçmişinizle ilişkili olarak yüreğinizi tanımlayan sözcükleri araştırmaya başlayın. Bunları Tanrı'yla paylaşmısınız?

2. GÜN

Tanrı Sizi Dinler

*RAB'bi sabırla bekledim; bana yönelip yakarışımı duydu.
(Mez. 40:1)*

Dün yüreğinizi Tanrınız'ın önünde dökme daveti aldınız. Bugünkü ayet o davete eşlik etmektedir. Eğer yüreğinizi birisine dökerekseniz, içinde neler olup bittiğini sözlere dökereksiniz, o kişinin sizi dinlediğine güvenmeniz önemlidir. Bir kişiyle konuşup da sizi gerçekten dinlemediğini hissetmenin nasıl bir şey olduğunu hepimiz biliriz. Dikkatleri dağınmaktır, gözleri uzaklardadır. Kendinize, “Konuşmaya devam etsem mi? Bu kişi umursuyor mu?” diye sorarsınız. Sözlerinizi hızlıca toparlarsınız çünkü karşınızdaki kişi sizi dinlemiyorsa, paylaşımda bulunmanın bir anlamı yoktur.

Eğer yüreklerimizi dökereceksek, konuşmayı seçtiğimiz kişinin kulak veriyor olması gerçekten önemlidir. Bu nedenle mezmur yazarının Tanrı'yla ilgili ifadesi dikkat çekicidir: Rab size yönelmiş durumdadır.

“Yönelme” teriminin anlamını kavramanıza yardımcı olacak zihinsel bir resim vereyim. Eğer biri dinlemek için size doğru yönelmişse, o kişi oradadır ve sizinle meşgul durumdadır. Fiziksel olarak konuşan kişiye doğru eğilmiştir. Eğilmiş olması odaklandığını gösterir. Gözleri konuşan kişinin üzerindedir. Siz yüreğinizi Tanrı'ya dökerken O'nun size yönelik duruşu budur. Neler söyleyeceğinizi işitmek için dikkatle size doğru eğilmiştir. Dikkati dağılmamıştır; dikkati sizdedir. Düşüncelerinize ve kaygularınıza değer vermektedir. Yüreğinizdekiler O'nun için önemlidir, bu yüzden de söylediklerinizi kulak ardı etmeyecektir. Fazlasıyla umursamaktadır.

Tanrı feryatlarınızı duyar. Her kelimeyi işitir. Muhtemelen henüz kelimelere dahi dökemediğiniz şeyler vardır. Ama bu sorun değildir, çünkü Tanrı her iniltinizi anlar (bkz. Rom. 8:26-27). Üstelik Tanrı'nın duyması, etkileşimin sonu değildir. Hayır, Tanrı sizden duyduğu şeyi alacak ve onunla sizin adınıza bir şey yapacaktır. Genellikle bizim insanlara suna-

bildiğimiz tek şey, dinleyen kulaklardır ama onlara yardımcı olmak için fazla bir şey yapamayız ve içinde buldukları durumu elbette değiştiremeyiz. Ancak Tanrı sizden duyduklarını alıp size yardım edecektir. Bu yardımın şeklini henüz bilemeyebiliriz. Ama Rab’bi sabırla beklemenin ne demek olduğunu bilen mezmur yazarından teşvik alabiliriz. Yardıma muhtaç olan bizler, Rab’bin bize yöneldiğine güvenerek, O’nu sabırla bekleyelim.

Önümüzdeki günlerde Tanrı’yla Mesih kişisinde buluşarak, O’nun kim olduğu üzerine düşünmeye devam edeceğiz. Tanrı’nın gerçekten kim olduğunu sağlam bir şekilde kavramak önemlidir çünkü böylece kendisi sizinle geçmişiniz hakkında konuştuğu zaman, O’na güvenmeniz daha kolay olur. İsa görünmez Tanrı’nın görünümüdür (bkz. Kol. 1:15), bu yüzden de O’nun gerçek insanlarla nasıl etkileşim kurduğuna özellikle dikkat edeceğiz.

Düşünün: Tanrı’ya yüreğinizi dökerken, O’nun size yönelip eğildiğini zihninizde canlandırmak nasıl bir şey? Tanrı’nın duruşunun size yönelik olduğunu bilmek size nasıl hissettiriyor?

Düşünün: Geçmişinizi düşündüğünüzde, Rab’den ne tür bir yardıma ihtiyacınız olduğunu hissediyor musunuz?

Harekete Geçin: Yüreğiniz konusunda O’na güvenebilmenize ve yüreğinizi O’na açmanıza yardımcı olması için Tanrı’ya dua edin. Bu ruhsal okumalar boyunca Tanrı’nın yardımına açık ve alıcı bir tutumunuz olması için O’ndan size yardımcı olmasını dileyin.

3. GÜN

Tanrı Harap İnsanlarla Vakit Geçirir

İsa oraya varınca yukarı bakıp, "Zakkay, çabuk aşağı in!" dedi. "Bugün senin evinde kalmam gerekiyor." Zakkay hızla aşağı indi ve sevinç içinde İsa'yı evine buyur etti.

Bunu görenlerin hepsi söylenmeye başladı: "Gidip günahkâr birine konuk oldu!" dediler. (Luk. 19:5-7)

İsa Mesih, bizim için değerli olan birçok yönden bize benzerdir. O insan bedeni olarak bizimle özdeşleşti. Bizim gibi yaşadı, çalıştı, dinlendi ve tapındı. Ancak günahsız olduğu için, bize *benzemediği* yönler de vardır. Bu önemlidir. İnsanların neye benzediğini bildiğimiz için O'nun da neye benzediğini bildiğimizi zannetmek kolaydır. Ya da belki bizim kendimizle ilgili düşünme ve hissetme şeklimizin, O'nun da bizimle ilgili düşünme ve hissetme şekli olduğunu varsayabiliriz. Bu bizim için doğal olduğu hâlde, insanların yönleriyle ilgili anlayışımızı Tanrı'nın kim olduğuyla ilgili anlayışımıza aktaramayız. İsa Mesih yeryüzüne geldiğinde, Tanrı'nın gerçekten kim olduğunu görme fırsatımız oldu.

Bugünkü metin, İsa'nın acı verici geçmişi olan harap insanlarla nasıl bağ kurduğunu ortaya koyuyor. Bu etkileşimde İsa'nın neler yaptığını tümüyle görebilmek adına, Zakkay'ın rezil, itibarsız bir adam olduğunu bilin. Bir vergi görevlisi olan Zakkay, yaygın (ve de kesin) bir şekilde hileci ve dolandırıcı olarak bilinirdi. İnsani bakış açısından bunu bir düşünün. Eğer Zakkay gibi birisini tanısaydınız, onunla dost olur muydunuz? Evine gidip onunla sofraya oturur muydunuz? Ben olsam itibarım konusunda endişelenirdim. İnsanlar beni Zakkay'la birlikte görseler, hakkımda neler düşünürlerdi? Bulunmak istediğim en son yer onun evi olurdu.

İsa benimle aynı endişelerini taşıyor. Kalabalığın önünde Zakkay'la sohbete giriyor. Zakkay'ı adıyla çağırarak onunla kişisel bir bağ kuruyor. İsa'nın kalacak bir yere ihtiyacı var ve bunun için Zakkay'ın evini seçiyor. Zakkay, İsa'nın çağırısına hemen karşılık veriyor. İsa'yı evine buyur ediyor. Günahkârlığını kabul ediyor, tövbe ediyor ve başkalarına yaptığı kötülükleri telafi etme yoluna gidiyor.

İnsani düşünce tarzımıza geri dönelim. 7. ayette söylenenleri kolaylıkla anlayabiliriz. Peki İsa neden günahkâr birine konuk olmasın istesin ki? Eğer İsa bizim gibi sıradan bir insan olsaydı, bu sorunun yanıtını bulmamız zor olurdu. İsa'nın Zakkay'la zaman geçirerek itibarını riske atması kulağa hiç mantıklı gelmiyor. Muhakkak yapabileceği daha iyi bir şey, vaktini geçirebileceği daha iyi *birisi* vardır. Ancak İsa bizim gibi değildir. Günahkârlarla dost olmaktan korkmaz. Neden? Çünkü O kutsaldır. Zakkay'ın ve de bizim kutsal olmayışımız İsa için bir tehdit değildir. *Kutsal olan, kutsal olmayanı yakıp yok eder¹* ama tersi olamaz. Buradaki yön esastır. Bizler İsa'yı günahkârlığımızla günahlı yapamayız ama O bize yaklaşarak ve bizimle birleşerek bizi kutsal kılabilir. O gün İsa, Zakkay'a yaklaştı ve günahların bağışlanması aracılığıyla onu kutsal yaşamla birleştirdi.

Bu öykü iyi bir şekilde sonlanıyor. Zakkay sevinçle karşılık veriyor. İsa'yla olan dostluğu onu yeni bir adama dönüştürüyor.

Düşünün: Sizce Zakkay kendi geçmişi hakkında nasıl hissediyordur?

Düşünün: Bu öyküde, İsa'nın Zakkay'la nasıl etkileşime geçtiğine ilişkin dikkatinizi en çok çeken şey nedir?

Harekete Geçin: Tanrı'nın harap insanlarla nasıl bağ kurduğunu düşünün ve sonra aklınıza gelen sözleri yazın. İsa'nın size nasıl yaklaşabileceğini hayal ettiğinizde, bu etkileşimi nasıl tasvir ederdingiz?

4. GÜN

Tanrı Acı Çeken İnsanları İyileştirir

Orada, on iki yıldır kanaması olan bir kadın vardı... Kadın, İsa hakkında anlatılanları duymuştu. Bu nedenle, kalabalıkta O'nun arkasından gelip giysisine dokundu. İçinden, "Giysilerine bile dokunsam kurtulurum" diyordu. O anda kanaması kesiliverdi. Kadın, bedeninin derinliğinde acıdan kurtulduğunu hissetti.

(Mar. 5:25-29)

Bir süre için bu kadının dünyasına girelim. Bedensel bir hastalığı, bir "kanama sorunu" var. Uzun bir süre acı çekmiş, on iki yıl hiçbir tedavi görmeden kanaması devam etmiş. Onun günlük yaşamını düşünün. Daima kanaması var. Bununla uğraşması, kendisini temizlemesi, elbiselerini yıkaması (çamaşır makinelerinin olmadığı bir çağda) gerekiyor. Ama hepsi bu kadar değil. Onun yaşadığı kültürde, kanamalı olduğu için murdar kabul ediliyor. Dolayısıyla, şehrin dışında yaşaması gerekiyor. Ailesinden ve yuvasından uzakta, sürgün edilmiş bir durumda. En acı olan yönüyle, kanama sorunundan dolayı Tanrı'ya tapınmak için tapınağa girme özgürlüğü yok. Yüreğim bu kadın için sızlıyor gerçekten.

Bu kadının yaşadığı zorluk üzerinde düşünmek, onun bu çaresiz eylemini anlamamıza yardımcı oluyor. İsa'yı duymuş. Yakınlarda olduğunu işitmiş. İmanı var. İsa'nın, kendisinin yaşamında bir şey yapabileceğine inanıyor. Kalabalıklar İsa'yı kuşatıyor ama kadın ısrarla ilerliyor ve İsa'nın giysisine uzanıyor. Dokunduğu zaman ne oluyor? Güç! Güç, İsa'dan dışarı taşıyor ve kadın mucizevi olarak iyileşiyor.

Kirliliğinin başkalarını da kirlitebileceği gerekçesiyle kadının toplumdan uzaklaştırıldığını biliyoruz. Dolayısıyla İsa'ya dokunması, O'nu da kirlletmeliydi. Ama tam tersi oldu. İsa'nın temizliği, onu temiz kıldı! İsa'nın kutsallığı kadının bütün rahatsızlığını alt etti, silip attı, ortadan kaldırdı. Dün gördüğümüz gibi, bu olay İsa'nın herkesin önünde Zakkay'la görüşmesi ve onun evine giderek birlikte yemek yemesine benzerdir. Zakkay'ın ahlaki kirliliği, İsa'nın ahlaki temizliğiyle alt edildi, silinip atıldı ve ortadan kaldırıldı.

İsa durduğu zaman, kadınla kasten herkesin duyabileceği şekilde bir konuşma başlattı. Bunu neden yaptı? Bu kadının iyileştiğini herkesin bilmesini sağlayarak, onun toplumuna yeniden katılmasını mümkün kıldı. Kadın yuvasına kavuşmuştu. Tapınaktaki tapınmaya yeniden katılabildi. İsa onun fiziksel acılarıyla ilgilenmiş ve onu iyileştirmişti. Kadının geleceğiyle de ilgilendi, artık farklı bir yaşama doğru ilerleyebilmesi için herkesin onun şifa bulduğunu bilmesini sağladı.

Acı verici bir geçmişı olan bizler, bu kadının çaresizliğiyle bağ kurabiliriz. Onun imanını da ödünç alalım. İsa ona yardımcı olabilecek tek kişiydi ve kadın geldiğinde, İsa'nın kendisine yöneleceğine güvenmişti. *İsa, senin bizlere de yönelmiş olduğuna güvenmemize yardım et.* Kadın, O'na uzanıp dokunduğu zaman, İsa onun için yeni bir gerçeklik yarattı ve o gün yaşamı değiştirdi. *İsa, senin ayısını bizim için de yapmak istediğine inanıyoruz. Bizlerde yeni ve diri bir gerçeklik yarattığın için sana teşekkür ederiz.*

Düşünün: İsa'yla ve dolayısıyla Tanrı'yla ilgili bugünkü öyküde dikkatinizi çeken ne oldu?

Harekete Geçin: İsa'nın son iki günde iki kişiyle nasıl etkileşim kurduğunu düşündükçe, acı verici öyküleri olan insanlarla Tanrı'nın nasıl bağ kurduğuna ilişkin düşüncenizi, korkunuzu ya da varsayımınızı yeniden değerlendirdiniz mi?

5. GÜN

Tanrı Ölüm Üzerinde Güç Sahibidir

[İsa] şöyle dedi: “Baba, beni işittiğin için sana şükrediyorum. Beni her zaman işittiğini biliyordum. Ama bunu, çevrede duran halk için, beni senin gönderdiğine iman etsinler diye söyledim.”...“Lazar, dışarı çık!” Ölü... dışarı çıktı. (Yu. 11:41-44)

Son günlerdeki metinlerde bir kalıba dikkat etmiş olabilirsiniz. Biz İsa'ya bakıyoruz ama O'nu *başkalarıyla olan ilişkilerine* bakarak tanıyoruz. Bu mantıklıdır çünkü İsa göklerden bizleri arayıp bulmak için gelmiştir. Tanrı, İsa'yı kendisiyle aramızdaki ilişkiyi onarması için göndermiştir. Bu nedenle elbette Kutsal Yazılar kendisini tanımamıza yardımcı olmak için, O'nun bizimle nasıl bağ kurduğunu ve bizi nasıl tanıdığını ifade eden öykülere yer vermektedir. Bizler O'nun bizi nasıl tanıdığını gördükçe, nasıl bizim ardımıza düştüğünü öğreniriz.

Bugün O'nun bir dostunun ardına düştüğünü görüyoruz. İsa, Lazar'la ve ailesiyle zaman geçirmiştir ve Lazar'ın ölümüne çok kederlenir. Fevkalade olansa şu ki, Lazar'ın öyküsü son bulmaz. İsa 4. günün metnindeki kadının yaşamını değiştirmek için gücünü nasıl kullandıysa, Lazar için de öyle kullanacaktır.

İsa'nın gücünü düşünmek bizi alçaltır. Gözlerinizin şu anda gördüğü *her şeyi* yaratan kişiden söz ediyoruz. O bolluğun vücut bulmuş hâlidir. Bolluğunu sizler ve benim için dökmektedir. Kendisinde olanı paylaşmaktadır. Zakkay'da ve kanamalı kadında gördüğümüz gibi, kendisinin kutsallığını paylaşmaktadır. Kutsallığı onların olmuştur ve aynı şekilde bizim de olmaktadır. Bugün İsa gücünü Lazar yararına paylaşıyor. İsa, kendisinin bol yaşamıyla Lazar'ı ölümden diriltir.

Ama bir dakikalığına geriye dönelim. Lazar öldü. Yaşamı son buldu. Bağ kurabiliyor musunuz? Geçmişinizin yaşamınız üzerinde ölüm ağırlığı olduğunu hissediyor musunuz? Sanki karanlıktan ve (mecazi olarak) ölümden başka bir geleceğiniz yokmuş gibi mi? Yarın, ruhsal okumamızın ikinci kısmına başlayacağız. Geçmişinizin ayrıntılarına gireceğimiz için ve bunu yapmak muhtemelen ölüm kokusu saçan kirli bir mezarı

açmaya benzediği için, en zor kısım burası olabilir. Geçmişle yüzleşmek böyle hissettirebildiği için, geçtiğimiz günlerde İsa'ya odaklandık. Gör-düğümüz şeyleri bir araya toparlayalım. Öyle ki, bu mezarı açacak cesaretimiz ve bu mezarın ötesinde yaşam bulacak imanımız olsun.

Tanrınız kimdir ve sizinle nasıl bağ kurar?

Bu Tanrı kendisiyle konuşmanız için sizi davet etmektedir.

Sizi dinlemektedir.

Size yaklaşmaktadır.

Sizinle paydaşlık etmektedir.

Sizi kutsal kılmaktadır.

Sizi iyileştirmektedir.

Size yeni yaşam vermektedir.

İsa güçlüdür ve gücünü sizin adınıza kullanmaktadır

Ve bunların hepsi doğru olduğu için, öykünüz sonlanmamıştır.

Düşünün: Tanrı'nın gücünün her şeye yettiğini nesnel bir gerçek olarak söylemek kolaydır. Gücünü sizin yararınıza kişisel olarak kullanacağına inanmak daha mı zordur? Bunu zor kılan nedir?

Harekete Geçin: Üç gün süresince gördüklerinize dayanarak İsa'yı nasıl tanımlarsınız? O'nu tanımlayan sıfatlar yazın. Sonra, bu kelimeleri O'na söyleyin. Biz devam ederken, İsa'nın sizin için kim olmasına ve sizin uğrunuza neler yapmasına ihtiyacınız varsa, bunları kendisinden dileyin.

ACI VERİCİ GEÇMİŞİNİZ

6. GÜN

Rab'be Bir Ağıt

Ne zamana dek, ya RAB, sonsuza dek mi beni unutacaksın? Ne zamana dek yüzünü benden gizleyeceksin? Ne zamana dek içimde tasa, yüreğimde hep keder olacak? Ne zamana dek düşmanım bana üstün çıkacak? Gör halimi, ya RAB, yanıtla Tanrım. (Mez. 13:1-3)

Acı verici geçmişinizin ayrıntılarını ele almaya başlarken, ne yapmakta olduğumuzu düşünmek için Kutsal Kitap'a uygun bir yol sunmak istiyorum. Çıkmakta olduğumuz yolculuk bir *ağıt* yolculuğudur. *Ağıt* sözcüğünü ilk duyduğunuzda, belki aklınıza keder, ıstırap ve perişanlık gibi duygular geliyordur. Geçmişiniz için ağıt yakmanın anlamı bir açıdan budur. Yürek acısını yeniden ele alırız. Ancak Kutsal Kitap'a uygun olan ağıt orada kalmaz. Ağıt bir yere doğru *gider*.

Christina Fox, Kutsal Yazılar'daki ağıtların "ortak bir yapısı ve kalıbı" olduğunu yazıyor. "Neredeyse bütün ağıtlar olumsuzdan olumluya, kederden sevince, korkudan güvene doğru hareket etmektedir."¹ Bir ağıt üç kritik hareketi içeriyor: Tanrı'ya yakarmak, yardım istemek ve güven ve övgüyle karşılık vermek.²

Gelecek günlerde, acı verici geçmişiniz için Tanrı'ya yakaracağız ve bu gerçekten ağlamayı da içerebilir. Böyle yapmak bazı zor duyguları –öfke, kızgınlık, kafa karışıklığı, pişmanlık, kendinizden öğrenmeyi– yüzeye çıkarabilir. Bugünkü metin bize, ağıtın ilk evresine dair bir his veriyor; mezmur yazarının yüreğinden perişan bir feryat kopuyor. Yüreği tüm gün kederlidir. Bu kederle birlikte, "Ne zamana dek, ya RAB?" diye feryat eder. Acılarının ortasında acaba Tanrı kendisini unuttu mu ve yüzünü ondan gizledi mi diye merak içindedir.

Bu duygularla bağ kurup kuramadığınızı bilmiyorum. Bunları paylaşmaktaki amacım sizin de aynısını hissettiğinizi varsaymam değil. Amacım burada Tanrı'nın size dürüst bir keder resmi sağladığını göstermek ve kederiniz düzenli veya teolojik açıdan doğru olmasa dahi, kederinizi O'nunla nasıl paylaşabileceğinizi size göstermektir. Hristiyanlar olarak,

Tanrı'nın yüzünü Mesih'te *bize doğru* çevirdiğini biliriz. Tanrı bizi unutmamış, bizim gibi olarak bize kendisini açıklamıştır. Yine de bugünkü metin bize sadece ağlayabilmemiz için bir alan yaratıyor. Karışık hissetmemiz için, Tanrı'ya zor sorular sormamız için bir alan yaratıyor.

Gelecek günler sizin için muhtemelen duygusal açıdan zor olacak. Dolayısıyla bugünkü metin kendinizi dürüst bir şekilde Rab'be getirmenin nasıl bir şey olduğunu size göstermektedir. O'nun huzurunda açıkça kederlenebilirsiniz. İyileşme yolunda, ağıt yakma adımını atlayamayız. Ağlamamız ve yaşamlarımızda gerçekleşmiş olan şeylerle ilgili Tanrı'ya feryat etmemiz gerekir. Bu, ruhunuzun yapması gereken bir yolculuktur. İyileşme yolculuğudur.

Düşünün: Hristiyanlar olarak bazen yaşamlarımızdaki zor şeyleri atlayıp sadece Tanrı'nın yaptığı iyi şeyler üzerinde düşünerek sevinmek zorundaymışız gibi hissederiz. Ama Tanrı'nın sizden böyle bir beklentisi yoktur ve zor şeylerin gerçekten zor olduğunu bilir. Ayrıca size iyileşmeniz için bir takvim ya da şifanın nasıl bir şey olduğuna dair bir şema da vermez. Bu süreçte sizinle birlikte. Bu süreçte uzun vadede sizinle birlikte.

Harekete Geçin: Mezmur yazarı Tanrı'ya sorular sorar ve şöyle der: "Gör halimi ya Rab, yanıtla Tanrım" (Mez. 13:3). Yüzleştiğiniz ve geçmişinizden ötürü hâlâ yüzleşmekte olduğunuz acıları düşündüğünüzde, sizin Tanrı'ya ne gibi sorularınız var? Bugünkü metni kendi ıstırabınızla kişiselleştirin.

7. GÜN

Neler Oldu?

Pavlus şöyle devam etti: “Ben Yahudi’yim... Gamaliel’in dizinin dibinde büyüdüm. Atalarımızın yasasıyla ilgili sıkı bir eğitimden geçtim. Bugün hepinizin yaptığı gibi, ben de Tanrı için gayretle çalışan biriydim. İsa’nın yolundan gidenlere öldüresiye zulmeder, kadın erkek demeden onları bağlayıp hapse atardım... Şam’a doğru yola çıkmıştım. Amacım, oradaki İsa inanlılarını da cezalandırmak üzere bağlayıp Yerusâlim’e getirmektir” (Elç. 22:2-5)

Herkesin bir öyküsü vardır. Sizin ve benim bazı öykülerimiz acı verici bir geçmişi içerir. Belki acıyı kendimiz yarattık. Kötü seçimler yaptık ve bunlardan ötürü acı çekiyoruz. Belki de birileri size acı verdi. Size kötülük yapan birisinin mağduru oldunuz. Elçi Pavlus ilk kategoriye giriyor. Onun acı verici geçmişi, kendisinin günahlı eylemlerinin sonucuydu.

Elçilerin İşleri 22. bölümde Pavlus kendi yaptığı yanlış seçimleri paylaşıyor. Neydi bunlar? Mesih’in öğrencilerine karşı tehdit ve cinayet kusu-yordu (bkz. Elç. 9:1). Hristiyanların evlerine giriyor ve onların zindana atılmalarını sağlıyordu (bkz. Elç. 8:3). Tanrı halkının yaşamlarındaki feci acıların doğrudan sorumlusu olmasa dahi, bunlarla yakından bağlantısı vardı. Pavlus insafsız ve zorba birisiydi.

Üstüne üstlük, kendisini kandırmış ve yaptıklarının doğru olduğuna inandırmıştı. Ona neyi, niçin yaptığını sormuş olsanız, eylemlerinin gerekli ve hatta doğru olduğuna dair muhtemelen çok sayıda neden gösterebilirdi. Nitekim Yahudi yasalarının katı doğasına göre iyi bir eğitim almıştı.

Pavlus’un tüm bunları yaptığını biliyoruz çünkü bize bunları kendisini söylüyor. Birçok insana söyledi ve ilerleyen okumalarımızda bunun nedenini göreceğiz. Ancak şimdilik, Pavlus’un olanlarla ilgili dürüstlüğüne odaklanacağız.

Kendi günahlarınızı herkesin önünde itiraf etmek bana bir kâbus gibi geliyor. Ne de olsa, acı verici bir geçmişin ayrıntıları ölüm kokusu ta-

şır. Bunları toprağa gömüp kaçabileceğimiz kadar uzağa kaçsak daha iyi olmaz mı? Eğer bu mümkün *olsaydı*, daha kolay olurdu. Ancak geçmişimizden kaçamayız. Tanrı bizi deneyimlerimizden etkilenecek ve bunlarla biçimlenecek şekilde tasarladı. Bize şaşırtıcı derecede iyi işleyen bir hafıza verdi. Bu yüzden de olanları unutmak kulağa hoş gelse de, mümkün değildir.

Bu ruhsal okumalar boyunca, Mesih'teki imanımızın geçmişteki, şu anki ve gelecekteki öykümüzü nasıl anlamlandıracağını giderek daha iyi anlayacağız. Ancak bugün için geçmişimizin ayrıntılarına dikkat etmeye bakacağız. Bunları gömemeyiz. Bunlardan kaçamayız. Bizler de Pavlus gibi bunlar hakkında dürüst olmalıyız. Sizden dürüst olmanızı isteyeceğim. Birlikte iyi bir noktaya doğru hareket ettiğimize güvenerek, bunu imanla yapmanızı isteyeceğim.

Düşünün: İyi bir yol arkadaşınız var. Mesih'teki kardeşiniz Pavlus, geçmişle dürüstçe hesaplaşma konusunda sizden önce hareket etti. Bunu iyi bir nedenle yaptı. Siz de bunu iyi bir nedenle yapacaksınız.

Harekete Geçin: Acı verici geçmişinizde neler oldu? Gelecek günlerde ayrıntılı olarak yazın. Eğer birden çok olay varsa, bir zaman çizelgesi yapmayı düşünün. Geçmiş bu denli rahatsız edici kılacak neler yaptığınızı, başkalarının size neler yaptığını ya da başınıza neler geldiğini yeniden düşünün.

8. GÜN

Nasıl Karşılık Verdiniz?

İsa'yı tutukladılar, alıp başkâhinin evine götürdüler. Petrus onları uzaktan izliyordu...

Bir hizmetçi kız ateşin ışığında oturan Petrus'u gördü. Onu dikkatle süzerek, "Bu da O'nunla birlikteydi" dedi. Ama Petrus, "Ben O'nu tanımıyorum, kadın!" diye inkâr etti.

(Luk. 22:54-57)

Petrus'un dostu, Petrus'un hocası, Petrus'un Tanrısı haksızca tutuklanmış ve götürülmüştü. İsa acı çekiyordu ve Petrus kahredici olayların gelişimini seyrediyordu. Dostunuzun başına bu olayların gelmesi, yürek yakıcı ve ürkütücü olmakla kalmayıp aynı zamanda korkutucu olmalıdır da. İsa'nın dostu ve takipçisi olan Petrus'a ne olacaktı?

İsa'nın başına gelenler Petrus'un hatası değildi. Ancak bu gelişmeler yaşanırken Petrus derin bir pişmanlık duyacağı bir tepki verir. Kendi canını korumanın peşine düşer. Kendi canının refahı, bir zamanlar cesaretle ilan ettiği İsa'ya olan bağlılığından daha baskın çıkar (bkz. Mat. 26:33; Yu. 13:36-37). Sözü'nün eri gibi davranmak yerine, korkakça hareket eder. Yalan söyler. İsa'yı tanıdığını üç kez inkâr eder (bkz. Luk. 22:57-60). Dostuna ihanet eder.

İsa ölüp dirildikten sonra Petrus'la yeniden bir araya gelir ve onu güçlendirip geri kazanacak derin bir konuşma yapar. Petrus'un bağışlanması kesindir. Konuşma sırasında İsa, Petrus'a kendisini sevip sevmediğini sorar. Bu soruyu anlayabiliyoruz. İsa'ya ihanet ettiği gün Petrus'un içinde bulunduğu durumun zorluğunu kabul etsek dahi, verdiği tepkiler yanlıştı. Bizler de Petrus gibi seçimlerimizden ötürü daima sorumluyuz. Etrafımızda ya da bize bir şey olsa dahi, nasıl karşılık vereceğimiz bizim seçimidir. Seçimi yapan biziz. Sadece seyirci değiliz. Düşünür, harekete geçer, hissederiz.

Bir olaya nasıl karşılık verilebileceğine dair iki örnek verelim:

Bir kadın zina yapar. Günahlı seçiminin ardından içtenlikle tövbe eder. Günahını itiraf eder ve kocasının affına sığınır. Kiliseden iki kadının gözetiminde sorumlu olmaya razı olur. İhanetinin köklerini araştırmak ve gelecekteki ayartılara karşı korumak için kendisini geliştirmek üzere danışmanlık almaya başlar. Kısacası, zararlı seçimlerinin ardından *doğru karşılıklar* verir.

Genç bir adam olan Ian'ın kalbi liseli aşığı tarafından kırılır. Onunla ilişkisini özleyen genç, farklı kişilerle seri randevulara başlar. Tekrardan incinmeye karşı kendisini korumak için hiçbirinin kendisini tanımasına izin vermez ve buna fırsat tanımadan derhal diğer kadına geçer. Görüştüğü kadınlar, kendilerini alt üst olmuş ve kullanılmış hissederler. Kısacası, bu genç önemli bir ilişkinin kaybının acısına *yanlış karşılıklar* verir.

Bu örnekler sizi düşündürmek için açık ve net olan örneklerdir ama olaylara verdiğimiz karşılıkların genellikle karışık olduğunu aklınızda bulundurun. İyi karşılık veririz *ve* kötü karşılık veririz. Genellikle yalnızca ikisinden biri olmaz. İlk başta verdiğiniz karşılıklar, sonraki karşılıklarınızdan farklı olabilir. Geçmişinizde neler olduğuna dair dün dürüst bir yanıt verdiğiniz gibi, bugün de bu şeylere nasıl karşılık verdiğiniz hakkında dürüst olun.

Harekete Geçin: Geçmişte olanlara nasıl karşılık verdiniz? Neler olduğunu yazmaya devam ederken verdiğiniz çeşitli karşılıkları da bunlara dahil edin.

Harekete Geçin: Geçmişinizi hatırlama süreciniz nasıl gidiyor? Eğer acı çekiyorsanız, giriş kısmını tekrar okuyarak kendinizle ilgilenmek için teşvik alın. Tanrı sizi umursadığı için, siz de kendinizle ilgilenmelisiniz.

9. GÜN

Neler Taşıyorsunuz?

*Kalbim kırıldığında, içim acı dolduğunda, akılsız ve bilgisizdim,
karşımda bir hayvan gibi. (Mez. 73:21-22)*

Bugünkü metinde mezmur yazarı bizi kendi iç dünyasına götürüyor. İçinde bulunduğu durumu tam olarak bilmiyoruz ama mezmur boyunca paylaştıklarına bakarsak, kötü bir yerde olduğunu biliyoruz. Yüreği öylesine kararmıştır ki, ayakları “neredeyse tökezlemiş” durumdadır (Mez. 73:2). Adımları “az kalsın kaymış” durumdadır (2. ayet). Kötülerin gönençine Tanrı'nın nasıl izin verdiğine yanarken, kendisi ruhsal bir tehlikeye düşmüştür. İstirabı uzadıkça uzamıştır, “gün boyu içim içimi yiyor” der (14. ayet). Bu mezmur onun mücadelelerinin bir itirafıdır.

Bu itirafı anlayabiliriz. Eğer başımıza bir şey gelirse, buna karşılık verir ve sonra yaşamımıza devam ederiz. Sorun şu ki, geçmişte her ne olursa, bir türlü yok olmak bilmez. Hâlâ bunun etkisini yaşarız.

Dünkü genç Ian'ı hatırladınız mı? Sevgilisinden ayrıldıktan sonra, birisini sevmenin mevcut riske değmeyeceğine inanmıştı. Tekrar yaralanmak istemiyor, bu yüzden ilişkilerde kendini koruyan, mesafeli bir tutum takınıyordu. Yaralanmamak için görüştüğü kadınları yaralıyor, onlara mesafeli davranıyordu. Buna benzer bir şekilde, kötülerin gönençini gören mezmur yazarı da içinde bir gücenme taşıyor. Bizler de geçmişte olan şeylerin etkisini taşımaktayız.

Bu kadarla da kalmayıp, acı verici olaylarından ötürü kendimizle, başkalarıyla ya da Tanrı'yla ilgili yanlış mesajlara inanabiliriz. Ian kendisinin sevmeye değer olmadığı mesajını aldı. Kız arkadaşı kendisini reddettiği için utanç duyuyordu ve reddedilmek onun kendisinde bir kusur olduğu mesajını verdi. Başka kadınların kendisine yaklaşmalarına izin vermemesinin diğer nedeni de buydu. Eğer kendisine yakın olurlarsa, onlar da kendisinde bir kusur olduğunu görebilirlerdi.

Ancak Ian kendisindeki şüphecilğin, kendisini koruma arzusunun ve inandığı sahte mesajların farkına varırsa, neler olabilir? Bunlarla savaşa-

bilir. Tanrı yoluna uygun alternatifler arayıp bulabilir; kendisini Tanrı'nın koruyuculuğuna emanet edebilir ve bunu yapmayı kendi kendisini korumasından tövbe edebilir. Kendisini, geleceğini ve ilişkilerini Tanrı'ya emanet ettikçe, kadınlarla olan etkileşimlerinde onları onurlandırmak için özgür olur.

Acı verici geçmişinizin sonucu olarak yüreğinizde, inançlarınızda, yaşamınızı ve ilişkileri devam ettirme tarzınızda neler taşıyorsunuz? Geçmişte olan şeylere dayanarak ne gibi mesajlar aldınız? Şimdi neler taşıdığınızı fark etme zamanıdır. Eğer farkında değilseniz, verdiğiniz karşılıklar sizin için yaşam biçimine dönüşebilir. Ama eğer bunları fark ederseniz, o zaman taşıdığınız şeyleri oldukları gibi görebilir ve farklı bir şey yapma fırsatına sahip olabilirsiniz. Taşdıklarınızı bırakabilir ve yeni bir şekilde ilerleyebilirsiniz.

Düşünün: Dua edin ve Kutsal Ruh'tan yüreğinizde neler taşıdığınızı tespit etmenize yardımcı olmasını dileyin. Bunun karmaşık olacağı beklentisinde olun. Bütün duygularınız muhtemelen mantıklı bir anlam taşımayacaktır. Örneğin, Tanrı'yla ilgili olarak minnet duyabilir ve kafa karışıklığı yaşayabilirsiniz. Sizi o geçmişten çıkardığı için minnet duyabilir ancak buna neden izin verdiği konusunda kafa karışıklığı yaşayabilirsiniz.

Düşünün: Mezmur yazarını ve Ian'ı düşündüğüm zaman, şefkat hissediyorum. Sizin geçmişinizden neler taşıdığınızı gördüğüm zaman, Tanrı'nın size şefkat duyduğunu biliyor muydunuz? Tanrı sizi anlar ve O'nun arzusu yüklerinizi kaldırıp ağırlığınızı hafifletmektir.

Harekete Geçin: Geçmişte neler olduğunu ve bunlara nasıl karşılık verdiğinizi yazmaya devam edin. Ayrıca taşıdığınız farklı duyguları, soruları ve çözülmemiş sorunları da bunlara dahil edin.

10. GÜN

Tanrı Neredeydi?

Nereye gidebilirim senin Ruhun'dan, nereye kaçabilirim huzurundan? Göklere çıksam, oradasın; ölümler diyarına yatak sersem, yine oradasın. Seherin kanatlarını alıp uçsam, denizden ötesine konsam, orada bile elin yol gösterir bana; sağ elin tutar beni.

(Mez. 139:7-10)

Son üç gün içerisinde bakmanızı ve üzerinde düşünmenizi istediğim şeylerin kolay olmadığını biliyorum. Bugün de zor olacak. Üzerinde duracağımız soru sizin aklınıza zaten öncesinde gelmiş olabilir: *Tanrı neredeydi?*

Ya da şöyle sorabiliriz: “Tanrı bunu yapmama neden izin verdi? Neden beni durdurmadı?”

Ya da belki şöyle merak ederiz: “Tanrı neden başıma gelenleri durdurmadı? Nasıl öylece durup seyredebildi?”

Bu tür sorulardan kaçınmak bize daha kolay gelir. Tanrı'yı geçmişte olan şeylerden çıkartırsak, kendimizi daha fazla acıdan koruyabileceğimizi düşünürüz. Ancak Tanrı'dan kaçmak mümkün değildir. Bugünkü metinde mezmur yazarının üzerinde düşündüğü şey budur. Nerede olursak olalım, Tanrı oradadır. O'nun varlığı daimi bir gerçekliktir. Tanrı her şeyi bilir, her şeyi görür ve her şey üzerinde mutlak hakimiyet sahibidir. Ve Tanrı geçmişinizde yaşadığınız şeylerin seyrine engel olmamıştır.

Tanrı neden geçmişinizdeki belirli olaylara izin vermiştir? Bu soru anlaşılabilir bir soru ve ne yazık ki buna cevap veremem. Tanrı'nın bize açıklamadığı sırlar vardır (bkz. Yas. 29:29). “Tanrı neden ... ?” sorularına verecek kesin cevaplarımız yoktur ama bu soruları yine de Tanrı'ya getirebiliriz.

Yine de, kesinlikle bildiğimiz şeyler vardır. Bugünkü metin, yüreğinizi yaslayabileceğiniz iki güvence veriyor.

Birincisi, Tanrı'nın eli size yön verecektir. Bugün yaşamınızda nerede olursanız olun, günahla, acılarla, kederle ya da kafa karışıklığıyla müca-

dele etseniz dahi, Tanrı kendisini size sunuyor ve “Buradan birlikte ilerleyelim” diyor. Sizi iyi olan yerlere yönlendiriyor. Bu O’ndan gelen bir başka davettir. Adeta şöyle diyor: “Evet, ben oradaydım. Olanları gördüm. Ama bana güvenemezmiş gibi hissetsen de güvenebilirsin. Şimdi benimle gelirmisin? Seni bugün umut verici yerlere götürebilir miyim?”

İkinci olarak, Tanrı’nın sağ eli sizi tutacaktır. O’ndan kaçamazsınız ve O da sizden kaçmak istemiyor. O sizin yüreğinizi istiyor. Yaşamınızı kendi yaşamıyla kuşatıyor. Sizi tutuyor ve sizi koruyor. Adeta şöyle diyor: “Evet, oradaydım ve neler olduğunu biliyorum. Ama senin yaşamın benim ellerimde ve seni bırakmayacağım. Seni tuttuğum için istirahat eder misin?”

Evet, Tanrı acı verici şeylerin olmasına izin verdi. Ama aynı zamanda, size karşı derin bir şefkat duyuyor. Her iki cümle de doğrudur. Her ikisine de yüreğinizde yer açın. Rab’den gelecek daha fazla teselliye yer açın. İlerliyoruz ve iyi bir yere gidiyoruz.

Harekete Geçin: 139. Mezmur’un, bugünkü metinden önce gelen ilk altı ayetini okuyun. Tanrı’nın sizi nasıl yakından tanıdığına ve mezmur yazarının bundan duyduğu memnuniyete dikkat edin.

Düşünün: Tanrı’nın her şeyi –sizi de “harika” bir şekilde– bilmesi, geçmişte olan şeyleri düşünürken sizi nasıl teselli ediyor?

Harekete Geçin: Geçmişte neler olduğunu, verdiğiniz karşılıkları ve neleri taşıdığınızı yazmaya devam edin.

11. GÜN

Yapabileceğiniz Bir Şey Var mı?

*Ey Tanrı, yokla beni, tanı yüreğimi; sına beni, öğren kaygılarımı.
Bak, seni gücendiren bir yönüm var mı; öncülük et bana sonsuz ya-
şam yolunda! (Mez. 139:23-24)*

Büyüme çağımda sadık ve vefalı bir arkadaşım vardı. Bana karşı daima iyiydi ama ben ona pek sadık değildim. Bununla yüzleşmek zor çünkü özellikle “Ben Hristiyan olmadan önceki çocukluk yıllarımda Tanrı nereyedi?” diye sorduğumda, cevaplarından biri de Tanrı’nın benimle bu arkadaşımın gösterdiği sevgi aracılığıyla ilgileniyor olmasıdır. Arkadaşımın sevgi dolu Yaraticı’mızı yansıttığı, bana lütuf ve merhamet gösterdiği yıllar boyunca, Tanrı benimle birlikteydi. Yıllar sonra arkadaşıma bir özür mektubu yazdım. Onu yüzüstü bıraktığım için beni bağışlayabilir miydi? Bağışladı.

Benim o zamanlar nasıl bir arkadaş olduğumu düşünmek bana acı veriyor. Geri dönüp geçmişi düzeltemem ve ona karşı işlediğim günahları silemem. Ancak Kral Davut bana *yapabileceğim* bir şey gösterdi. Davut kendi yaşamını incelerken, her şeyi bilen Tanrı’nın huzurunda yüreğini değerlendirirken, bugünkü ayeti Rab’be sunulan bir dua olarak takdim eder. Ben de Kral Davut gibi Rab’den yüreğimi olduğu gibi tanınmasını diledim. O zaman, Mesih tarafından bağışlanmanın verdiği güvenle özgürleştim ve dürüst olarak şöyle diyebildim: “Nasıl bencil bir arkadaş olduğumu görüyorum.” Bunu Tanrı’ya itiraf ettim ve affını diledim. Arkadaşımla konuşacak ve onun da affını dileyebilecek fırsatım oldu.

Yanlış düzelterek gücüm vardı. Sizin de geçmişi düşündüğünüzde aklınıza gelen bir şey var mı? Şu anda yapabileceğiniz bir şey var mı?

- Geçmişteki günahlarınızı Tanrı’ya itiraf ettiniz mi? O’nun bağışlama vaadine inanıp kabul ettiniz mi? (bkz. 1.Yu. 1:9)?
- Geçmişinizde günahınızı itiraf etmeniz gereken bir kişi var mı (bkz. Yak. 5:16)?

- Size karşı günah işlemiş olan ve bunu bildirmeniz gereken birisi var mı (bkz. Mat. 18:15)? Bunu yapmadan önce, güvendiğiniz bir dostunuzla bu kararı paylaşın ve nasıl hareket etmeniz gerektiğine dair bilgelik isteyin. Bu tür bir konuşma her durumda yararlı veya zorunlu olmayacaktır.
- Verilen zararı telafi etmenizin yolları var mı? Zakkay'ın dolandırdığı kişilerin paralarını nasıl geri verdiğini düşünün.

Bugünkü metinde yer alan son düşünceyle bitirelim. Tanrı bize “sonsuz yaşam yolunda” öncülük eder. Geçmişinize nasıl karşılık vereceğinizi düşünmek, aslında bu sonsuz yaşam yolunda olmanın bir yönüdür. Nasıl mı? Geçmişte ne olduğunu değiştiremeseniz dahi, geçmişin olumsuz etkilerini azaltacak şekilde ilerleyecek güce sahipsinizdir. Bunu bilerek, geçmişten neler taşıdığınızı tekrar düşünün. Olumsuz ya da sağlıksız davranışları ve inançları Rab’be teslim etmeniz ve Tanrı’nın sizi yürüttüğü sonsuz yaşam yoluna yaraşır yeni davranışlar ve inançlar edinmeniz kritik önem taşır. Taşındıklarınızı bırakacak olsanız, Rab bunların yerine neleri taşımanızı isteyebilir?

Düşünün: Elçi Pavlus şöyle diyor: “Mümkünse, elinizden geldiğince herkesle barış içinde yaşayın” (Rom. 12:18). Yukarıdaki bazı düşüncelere yer vermemin nedeni budur ama bazen başkalarıyla barış içinde olmak bir yerden sonra bizim gücümüz dışındadır. Belki elinizden gelen her şeyi yaptınız ama hâlâ olumsuzluklar var. O zaman hasarlı ilişkileri ve olumsuzlukları, böyle yükleri taşımayı istekli olan Babanız’a emanet etmeniz nasıl olur?

Harekete Geçin: Geçmişte olanları, verdiğiniz karşılıkları ve neler taşıdığınızı yazmaya devam edin. Ayrıca şimdi, bunların yerine neler taşıyabileceğinizi de dua yoluyla düşünmeye ve yazmaya başlayın.

12. GÜN

Geçmişiniz Hakkında Kutsal Kitap'a Uygun Bir Biçimde Düşünmek

Bir baba çocuklarına nasıl sevecen davranırsa, RAB de kendisinden korkanlara öyle sevecen davranır. Çünkü mayamızı bilir, toprak olduğumuzu anımsar. (Mez. 103:13-14)

Ben toprağım. Siz topraksınız. Pek de hoş bir iltifat değil bu, öyle değil mi? Toprağın tozu bir derttir ve varlığı pek istenmez. Dokunduğunuzda kirlenirsiniz ve yıkamanız gerekir. Burada Tanrı bize kendimiz hakkında kötü mü hissettirmeye çalışıyor? Şükür ki hayır. Bu ayetler daha çok Tanrı'nın ve bizim kim olduğumuza dair doğru düşünmemiz için bir yol sunuyor. Tanrı bizim toprak olduğumuzu anımsıyor, dolayısıyla biz de anımsamalıyız – çünkü bu bizi aslında iyi habere götürür.

5. günde, geçmişimizin yaşamlarımıza nasıl ölüm kokusu getirdiğinden söz ettik. Bugünkü ayetler de bunu hatırlatıyor çünkü Kutsal Kitap'ta toprak, ölümlü yapımızın bir sembolüdür. Günün birinde öldüğümüz zaman toprağa döneceğiz (bkz. Yar. 3:19). Bu aradaki süreçte yaşıyor olsak dahi, toprak bizimle –özellikle acı verici bir geçmişle mücadele edenlerimizle– ilgili gerçeği yansıtır.

Dolayısıyla evet, biz toprağız. Ve evet, geçmişiniz ölüm kokuyor. Geçmişiniz kendi zayıflığınızın bir onayıdır. Tek başına geçmişinizle güçlü ve sağlam bir şey inşa edemezsiniz. Ancak bugünkü ayetlerde esas olan şey, Tanrı'nın size duyduğu şefkattir. O size baktığı ve geçmişinizi düşündüğü zaman, sevgiyle dolu bir babanın verdiği karşılığı vermektedir.

Siz kendinize ve geçmişinize baktığınızda, belki sadece toz toprağı, yani kirliliği, zayıflığı, başarısızlığı ve ölümü görüyorsunuz. Oysa Tanrı'nın size bakışı böyle değildir.

Bugünkü metnin, metne sadık bir açıklaması şöyle olabilir: “Evet, geçmişimde, geçmiş seçimlerimde ve yaşam tarzımda toz toprak –zayıflık ve ölüm– var.” Ya da belki şöylesi daha anlamlı olur: “Evet, geçmişimde, gör-

düğüm muamelede ve başıma gelenlerde toz toprak –ölüm– var.” Ve işte iyi haber geliyor: “Ama göklerdeki Babam bana şefkat duyuyor. Benim sıyrılarımı biliyor, benim bütün öykümü biliyor ve bana karşı tutumu, beni tümüyle bildiği hâlde merhametli ve sevecendir.”

Geçmişiniz hakkında Kutsal Kitap’a uygun bir biçimde düşünmenin bir yolu budur. Bu, vurguyu doğru kişi üzerine çevirir. Sizin yaptıklarınızı ya da başınıza gelenleri vurgulamaz. Vurgu, size şefkat gösteren Babanız’dadır. Vurgu, zayıf ve ölmekte olan toprağı alarak ona yaşam soluğı üfleyen Babanız’dadır.

Düşünün: Sizin öykünüzün üzerine Kutsal Kitap’ın merceğini tutuyoruz. İyileşmenin ve ilerlemenin olmazsa olmaz bir yönü, vurguyu doğru kişiye çevirmektir. Tanrı’nın bizim hakkımızda neler düşündüğünü bilmek istiyoruz. Bu nedenle geçmişinizi ve ayrıntılarını düşünün ama bunları Tanrı’nın size yönelik şefkatli merceğı aracılığıyla düşünün. O’nu sizin geçmişinizi dikkate alır ve size karşı şefkatle yaklaşır bir şekilde tasavvur edin.

Harekete Geçin: Luka 15’teki kaybolan oğlun öyküsünü okuyun. Bu güçlü öykü Baba’nın, geçmişte olanlara rağmen çocuklarına yönelik şefkatini ortaya koyuyor. Oğlu kendisine döndüğü zaman babanın onu sevinçle kucaklamasına özellikle dikkat edin. Tanrı’nın kollarının size açık olduğunu biliyor musunuz?

Harekete Geçin: Geçmişte olanları, verdiğiniz karşılıkları, neleri taşıdığınızı ve onların yerine Tanrı’nın neleri taşımanızı istediğini yazmaya devam edin.

13. GÜN

Tanrı'nın Geçmişinizle Yaptıkları

RAB'be övgüler sun, ey canım! İyiliklerinin hiçbirini unutma! Bütün suçlarını bağışlayan, bütün hastalıklarını iyileştiren, canını ölüm çukurundan kurtaran, sana sevgi ve sevecenlik tacı giydiren, yaşam boyu seni iyiliklerle doyuran O'dur; bu nedenle gençliğin kartalınki gibi tazelenir. (Mez. 103:2-5)

Çukurdaki bir yaşam. Acı verici geçmişi olan bizler için bu sözlerin bir anlamı var, değil mi? Geçmişin sonuçlarını, yankılarını, etkilerini ve darbelerini yaşarız ve bunlardan kaçmaya çalışmak merdiveni olmayan bir çukurdan çıkmak için çırpınmaya benzer.

Çukur karanlıktır. Kirlidir. Çukurun dibinde hava akımı hiç de iyi değildir ve ölüm kokusu vardır. Çukurun dibinde neler yaşar? Sadece iğrenç yaratıklar. Çukurun dibinde neler serpilip gelişir? Hiçbir şey! Eğer yaşamınız çukurun dibindeyse, gelişemezsiniz.

Peki ne yaparsınız? Eğer acı verici bir geçmiş, yaşamınızı bir çukura atmışsa, “Ben buradan nasıl kurtulurum?” diye düşünürsünüz. Bu sorulması doğal bir sorudur ama sizi hiçbir yere götürmeyecektir. Doğru soru şudur: “Tanrı benim bu çukurda olmama aldırıyor mu – ve O bu konuda bir şey yapabilir mi?” İnsani zayıflığınızın gerçekliğinden ötürü, bu soru hayati bir sorudur. Kendi kendinizi o çukurdan çıkaramazsınız.

O hâlde çukurdan Tanrı'ya baktığımızda, O'nun neler yapabileceğini görürüz? Bugünkü metinde sıralanan hareket fiillerine bakın. Tanrı'nın sizin adınıza yaptıkları bunlardır:

Bütün suçlarınızı *bağışlar*.

Bütün hastalıklarınızı *iyileştirir*.

Canınızı ölüm çukurundan *kurtarır*.

Size sevgi ve sevecenlik tacı *giydirir*.

Sizi iyiliklerle *doyurur*.

Peki Tanrı'nın sizin uğruna yaptığı tüm bu şeylerin etkisi nedir? “Gençliğin kartalınki gibi tazelenir.” Geçmişiniz, yaşamınız tazelenmek-

tedir. Yükseklerde uçan bir kartal düşünün. Kartalın bakış açısından bir çukur neye benzer? Kartal onu görebilir ama hepsi bu kadardır. Çukur kartal için bir tehdit değildir. Çukurun üzerinde uçmaktadır. İçinde değildir.

Tanrı'nın geçmişinizle yaptığı şey budur. Sizi çukurdan çıkarır ve geçmişinizin artık yaşamınıza hükmetme tehdidi oluşturmadığı yeni yerlere götürür. Tanrı'nın yaşamınızdaki bu faaliyetinden –bağışlamasından, iyileştirmesinden, kurtarmasından, taç giydirmesinden ve doyurmasından–dolayı, yenilenirsiniz. Yeni gerçekliğiniz budur.

Bundan sonra gideceğimiz yer burasıdır. Geçmişinizden uzaklaşarak şimdiki zamanınızın yeni gerçekliğine, Tanrı'nın yaşamınızdaki gerçekliğinden ötürü bugün kim olduğunuza doğru hareket edeceğiz. Çünkü gerçeklik şu: Sizi çukurdan kurtaracak kadar güçlü, kadir ve sevgiyle dolu Birisi var.

Düşünün: Geçmişiniz sizi çukura atmışsa, Tanrı'nın sizin yaşamınızdaki faaliyet listesini yeniden okuyun. Her fiilin üzerinde yavaşça durun. Sesli olarak okuyun ve kişiselleştirin. Örneğin, “O bütün suçlarımı bağışlar” deyin ve devam edin.

Harekete Geçin: Sevdiğiniz ilahilerden biriyle tapının. Tapınmak sizi çukurdan çıkararak Kişi'ye odaklanmanın bir yoludur. Çukurdan çıkmak, gözlerinizi kendinizden alıp Başkası'na çevirmenin bir yoludur. O sizin canınızı kurtaran Tanrı'dır.

DÖNÜŞÜME UĞRAYAN ŞİMDİNİZ

14. GÜN

Tüm Yetki Mesih'indir

On bir öğrenci Celile'ye, İsa'nın kendilerine bildirdiği dağa gittiler.

İsa'yı gördükleri zaman O'na tapındılar. Ama bazıları kuşku içindeydi. İsa yanlarına gelip kendilerine şunları söyledi: "Gökte ve yeryüzünde bütün yetki bana verildi... İşte ben, dünyanın sonuna dek her an sizinle birlikteyim." (Mat. 28:16-18, 20)

Ruhsal okumamızın yeni bir kısmına geliyoruz, yani şimdiki zamana. 2. kısmı, yani geçmişi tamamlarken, umudum sizin şu anlayışla geçmişten uzaklaşmanızı sağlamaktı: Geçmişiniz sadece nasıl acı verici olduğu için değil, aynı zamanda sizi nasıl etkilediği için önemliydi. Tanrı hem geçmişte yaşadığınız şeylerle hem de bunlardan nasıl etkilendiğinizle ilgilenir. Böylece geçmişten neler taşıdığınızı, hangi alternatiflerin daha iyi ve sağlıklı olduğunu düşündünüz. Bunlara şimdi şu gerçeği ekleyeceğiz: Geçmişinizin gerçekleri göz önünde olsa dahi, öykünüz bitmemiştir. Eğer size kalmış olsa, kendiniz hakkında, "Geçmişim yaşamımı mahvetti" ya da "Geçmişim geleceğimi belirliyor" gibi yanlış bir öykü anlatma ayartısıyla karşılaşabilirsiniz. Ancak yaşamınızın gerçek öyküsünü anlatan Tanrı'dır. Sizin kim olduğunuza dair anlatmanızı istediği öykü budur. Yeni öykünüz, Tanrı'nın size armağanıdır. Bu da bizi şimdiki zamana getiriyor.

Bugünkü metinde dirilmiş olan Mesih, öğrencilerini kendisinin ayrılışına hazırlıyor. Kendisi yakında Babası'na yükselecektir. İsa onları zor bir geleceğe çağırıyor çünkü O'nun öğrencileri olarak kendilerine karşı çıkanlar olacak. Bunların ışığında, onlara verdiği güvenceye dikkat edin: "Gökte ve yeryüzünde bütün yetki bana verildi." Öğrenciler dünyaya dağılıp riske atılacaklar, direnişle karşılaşacaklar, reddedilecekler ve hatta ölümle yüzleşeceklerdir. O hâlde Mesih'in bütün yetkiye sahip olmasının ne yararı var? İsa'nın öğrencileri sıkıntılarla karşılaşacakları hâlde, onların yalnızca kendilerinin yönünü değil, bütün dünyanın yönünü tayin eden Kişi'yle bağlantıda olmaları buradaki teşvik noktasıdır. Mesih kurtuluşa kavuşmamız ve Baba'yla barışmamız için dünyaya geldi, öldü ve dirildi. Hepimizin içinde yaşadığı hikâye budur.

Bu da bizi öykümüze geri getiriyor. Mesih'in sizin öykünüzü anlatmak için tam yetkiye sahip olduğuna inanıyor musunuz? "Tanrı kontrol dedir" gibi soyut bir düşünceye inanmak belki kolaydır. Örneğin, hava durumunu kontrol edemediğimizi, ne zaman ve nerede doğduğumuzu seçemediğimizi kabullenmek zor değildir. Bu anlamda yetkili biz değiliz; yetkili olan Tanrı'dır. Ama daha kişisel olalım. Mesih'in sahip olduğu kimliğinden ve sizin için yaptıklarından dolayı *sizin* yaşamınız üzerinde tam yetkiye sahip olduğuna (ve de olması gerektiğine) inanıyor musunuz?

Bugünkü metin, Mesih'i gördükleri zaman bazı öğrencilerin tapındığını, bazılarıınsa kuşku olduğunu söylüyor. Yaşamınızın şimdiki zamanına doğru hareket ederken, tam yetkiye sahip olan Tanrı'ya tapınan biri olmanızı istiyorum. Sizin için bu ne anlama geliyor? Bu, Mesih'in sizin kim olduğunuza dair söylediği şeylere güveneceğiniz anlamına geliyor. Acı verici bir geçmişle mücadele ederken kendi kendini kınama, utanç verici duygular ve bir hayal kırıklığından ibaret olduğunuz hissi, sizin üzerinizde hâkimiyet iddia etmeye çalışır. Kendinizi nasıl algıladığınızı dikte ederler. Ancak dirilmiş olan Mesih –tüm gökte ve yeryüzünde yetki sahibi Olan– sizin kim olduğunuzu söyleme yetkisine sahip olan *tek* kişidir. Ve O güvenilirdir.

Harekete Geçin: Hepimizin kuşku duyduğu anlar, aylar ve hatta dönemler vardır. Asıl hedef, kuşku duyduğunuzda Rab'be dönme alışkanlığını edinmektir. İmanla ağıt yakmak, Tanrı'ya yakarmayı ve güvenle karşılık vermeyi içerir. Tanrı'ya dönerek "Sana tapınmayı seçiyorum" dediğiniz zaman, Tanrı yaşamınız üzerinde yetki sahibi olduğu için O'na güvendiğinizi gösterirsiniz. Kuşku-lar şimdiki zamanınızı gölgelediğinde, bunu gelecek günler için yapar mısınız?

15. GÜN

Yeni Bir Öykünüz Var

Elizabet'in hamileliğinin altıncı ayında Tanrı, Melek Cebrail'i Celi-le'de bulunan Nasıra adlı kente, Davut'un soyundan Yusuf adındaki adamla nişanlı kıza gönderdi. Kızın adı Meryem'di. Onun yanına giren melek, "Selam, ey Tanrı'nın lütfuna erişen kız! Rab seninledir" dedi. (Luk. 1:26-28)

Kendinizin ve öykünüzün geçmişiniz tarafından tanımlanıp çizildiğini düşünebilirsiniz ama Tanrı sizi böyle görmüyor. (Ayrıca yetki sahibinin O olduğunu unutmayın!) Yeni öykünüz, İsa'nın öyküsüyle birlikte başlıyor. *Şimdi* O'nun öyküsünde yaşıyorsunuz. Bu nasıl olabilir? Hristiyan yaşamının temel ruhsal gerçeği, *Mesih'in bizi kendisine getirmesidir*. İsa kendisini sizinle paylaşır. Öyküsü de dahil olmak üzere kendisini *tümüyle* sizinle paylaşır ve buna O'nun öyküsü de dahildir. O'nun geçmişi sizin geçmişinizdir. O'nun şimdiki zamanı sizin şimdiki zamanınızdır. O'nun geleceği de sizin olacaktır.

Yeni, şimdiki zamandaki öykünüz, Mesih'e ait ve O'na bağlanmış olmanızdır. Sizi şimdi tanımlayan şey, O'nunla olan bağlantınızdır. Yeni öykünüzü tanımak için İsa'nın dünyadaki yaşamının başlangıcına bakın. Okuduklarımız aracılığıyla, O'nun yaşamının ne kadar olağandışı olduğunu anlamaya başlarız. Öncelikle, doğuşunu bir melek ilan ediyor. İkincisi, İsa bir bakireden dünyaya gelecek. İki ayrıntı da inanılmazdır! Bu doğum, yani Mesih'in öyküsünün başlangıcı ilk baştan mucizeler içeriyor ve bunlar O'nun gelişinin gerçekten büyük bir mesele olduğunu gösteriyor. Üstelik daha yeni başlıyoruz!

Peki ama İsa neden geliyor? Sizi yeniden yaratmak için geliyor. Bugün bu sözleri size yazabileyim diye geliyor: Yeni bir öykünüz var.

Bugünkü metin iyi haberdur. Sahneye yeni bir kişi gelmiştir. Bu yeni gelişme –Mesih'in gelişi– sizin eski öykünüzün üstünü kaplar. Mesih'in yeryüzüne gelişi, O'nun yaşamını bütün dünyanın ve içinde yaşayan herkesin yaşamına getirdi. Ve O'nun yaşamı sizin olduğunda, öykünüz artık eskisi gibi anlatılamaz veya anlaşılabilir.

Mesih'in yaşamının dünyaya girişinin ışığında anlamamız gereken nedir? Şunu anlamalısınız: Geçmişinizde olanlar yüzünden umutsuzca yaşamak zorunda değilsiniz. Bugün çark edebilirsiniz. Acı verici bir geçmişle yaşamak, daima geçmişte olan şeylere dönük olduğunuz hissini verebilir. Yaşamınız adeta sonsuza dek oraya saplanıp kalmıştır. Ancak Mesih'in gelişinin gerçekliğinden dolayı yönünüzü bugüne ve hatta yarına çevirebilirsiniz. O'nun öyküsü sizin için her şeyi değiştirir – ve gelecek günlerde, bunun sizin yaşamınız için doğru olabileceğini birçok açıdan görmeye devam edeceğiz.

Düşünün: Melek Cebrail, Meryem'e geldiği zaman iyi haberler getirdi. Sizin için bugünün iyi haberi, Mesih'in size geçmişiniz tarafından tanımlanmayan yeni bir öykü getirmesidir. Bu iyi haberi kabul etmeniz sizin için nasıl olurdu? Sizi buna inanmaktan alıkoyan bir şey var mı?

Harekete Geçin: 9. günden başlayarak, neler taşıdığınızı düşünmeye başladınız. Geçmişte olan şeyler yüzünden bugün hangi duyguları, yaraları ya da mesajları taşımaya devam ediyorsunuz? Bunları sizin için şimdiki zamanda tetikleyen neler var? Bunları aklınızda bulundurarak, geçmişte olan şeyler yüzünden bugün kim olduğunuza dair kendi kendinize anlattığınız öyküyü yazın.

16. GÜN

Siz Mesih'tesiniz

Bir kimse Mesih'teyse, yeni yaratıktır; eski şeyler geçmiş, her şey yeni olmuştur. (2.Ko. 5:17)

Dün söylediğimiz gibi, imanlılar için temel ruhsal gerçeklik, Mesih'in bizleri kendisine getirmesidir. Bugünkü ayet, işte o dili kullanıyor: "Bir kimse *Mesih'teyse...*" İmanla O'na baktığımız ve çarmıhtaki ölümüyle günahlarımızı bağışladığına güvendiğimiz zaman, bizler Mesih'teyiz. Ve eğer Mesih'teyseniz, yeni bir yaratıksınız.

Ben yirmi yaşına bastığım ay Hristiyan oldum. O zaman Kutsal Kitap'ı hiç bilmezdim ve bugünkü ayeti ilk kez okuduğum zamanı hatırlıyorum. Ayeti araba kullanırken, önümdeki arabanın arkasındaki çıkartmada görmüştüm. O zamandan bugüne neredeyse yirmi yıl geçti ama o anı hâlâ canlı bir şekilde hatırlıyorum, çünkü ayet beni *heyecanlandırmıştı*. Yepyeni olma düşüncesi benim için harika bir haberdir.

Başınızdaki acı verici bir olay geçmişse ya da acı verici bir geçmişle yaşamışsanız, bu ayet size hiçbir şeyin veremeyeceği umudu verir. Neden? Çünkü her şeye yeniden başlamayı anlatır. Eski şeyler geçmektedir. Yeni olan gelmiştir. Bu ikinci bir fırsattır. Üstelik bunun doğru olması için yapmanız gereken hiçbir şey yoktur. Yeni gerçekliği ifade eden ayete dikkat edin: Mesih'teyseniz, yeni bir kişisiniz. Bu kadar basittir. Bu kadar muazzamdır.

Bugünkü metin, en sevdiğim Noel ilahilerinden biri olan "Ey, Kutsal Gece"¹ ilahisini aklıma getiriyor. Bu ilahinin bir kıtasında şöyle diyor:

Nicedir dünya günah ve hatayla hasret çekiyor,
Ama O görününce canlar kıymetini buluyor.
Bir umudun heyecanıyla, bitap dünya seviniyor,
Çünkü ötede yeni ve görkemli bir gün doğuyor.

Bu kıta, Mesih'in bir insanı acı verici geçmişinden kurtarıp kendi öyküsüne getirmesini bir başka şekilde tanımlıyor. Size açıklayayım.

Yaşamınız nicedir günah ve hatayla hasret çekiyordu. *Hasret* çekmek, özlem içinde acı çekmektedir. Günah ve hatadan –ya kendinizin ya da başkalarının sizi etkileyen günahlarından ve hatalarından– ötürü acı çekiyordunuz. Acılarınızdan ötürü “bitap” hâldeydiniz. Ama sonra Mesih görünüyor! Cebrail tarafından müjdelenen Mesih, bakire Meryem'den dünyaya geliyor. Sizi günahınızdan ve acılarınızdan kurtarmak amacıyla görüldüğü için canınız şimdi kendi kıymetini biliyor. Siz onun için değerlisiniz. Yaşamınız Tanrı için önemlidir ve bu yüzden, biricik Oğlu'nda yeni yaşama kavuşmanız için O'nu göndermiştir.

“Çünkü ötede... doğuyor.” *Ötede* demek, “orada” demektir. Bu ifade acı verici bir geçmişle yaşamının verdiği hissiyatı iyi bir şekilde ifade ediyor çünkü yeni olan sanki “orada” ve erişiminizin dışındaymış gibi gelebilir. Ama ötede ... doğuyor! Peki ama doğan nedir? Yeni ve görkemli bir gündür.

Sizin yeni öykünüz budur. Mesih görüldüğü zaman, yaşamınızda görkem doğdu. Geçmişiniz geçip gidiyor. İşte, siz Mesih'tesiniz ve O'nun öyküsü şimdi sizindir.

Düşünün: Çağdaş Batı toplumu bize bireyci şekillerde düşünmeyi öğretir. Ama kendinizi bir başkasının öyküsünde düşünmeye alışmalısınız. Böyle yapmak Müjde'nin iyi haber olmasının bir yönüdür: Yaşamınızın geçmişte, şimdide ve gelecekte nasıl olduğunu veya olabileceğini belirleyen sadece siz ya da öykünüz değildir.

Harekete Geçin: “Ey Kutsal Gece” ilahisini dinleyin (Türkçe versiyonu mevcut olmayan bu ilahinin İngilizcedeki orijinal adı: “O Holy Night”). İlahide söylediği gibi, “diz çökün” ve bitap dünyamızda sizin adınıza görünen Rab'be tapın. O, canınızın kendi kıymetini bilmesi için göründü.

17. GÜN

Yeni Bir Kimliğiniz Var

*Çünkü siz öldünüz, yaşamınız Mesih’le birlikte Tanrı’da saklıdır.
(Kol. 3:3)*

Bugünkü ayet, üzerinde düşünülecek ilginç bir ruhsal gerçeklik sunuyor. Yaşamınız –şu anda sürdürdüğünüz yaşam– Mesih’te saklıdır. Bu durum, “Şu anda neredesiniz?” sorusuna dikkate değer bir cevap veriyor. Ruhsal olarak doğru cevap, “Ben şu anda Mesih’teyim!” olmalıdır. Gerçekten de öyle. Mesih’tesiniz. O sizin bulunduğunuz yerdedir. Siz kaybolmuşken, sürüklenip giderken, uzaklardayken, O sizi kendisine çekti (bkz. Ef. 2:1-5). O sizi buldu ve şu anda sizin bulunduğunuz yerdedir.

Şimdi ayetin başına dönelim: “Siz öldünüz.” Bu gerçek, dünün “eski şeyler geçmiş” ifadesine eşlik eder. Eski şeyler geçmiştir çünkü siz öldünüz. Mesih’le çarmıha gerildiğiniz zaman öldünüz.

Şimdi bu düşünceleri devam ettirmek için başka bir ayeti ele alalım. “Mesih’le birlikte çarmıha gerildim. Artık ben yaşamıyorum, Mesih ben de yaşıyor. Şimdi bedende sürdürdüğüm yaşamı, beni seven ve benim için kendini feda eden Tanrı Oğlu’na imanla sürdürüyorum” (Gal. 2:20). Mesih’le birlikte öldünüz. Artık yaşayan siz değilsiniz, Mesih sizde yaşıyor. Bu nasıl mümkün olabilir? İmanla. Yeni yaşamınıza imanla erişim sağlarsınız.

Acı verici bir geçmişle mücadele eden bir kişi için, imanla yaşanacak bir alan da kimliktir. Acı verici geçmişiniz sizi tanımlıyor mu? Bugün ve yarın yaşamın nasıl olduğunu belirleyen o mu? Kendi anlayışınıza ve deneyimlerinize kalırsa, yanıtlar hızlı ve emin bir şekilde gelebilir: “Evet, geçmişim beni tanımlıyor! Evet, geçmişim yaşamımı belirliyor!” Biliyorum. Gerçekten öyle görünebiliyor, öyle değil mi?

İşte imanın devreye girmesi gereken yer tam burasıdır. Tanrı’nın Oğlu’na iman demek, Mesih’in sizin kimliğinizle ilgili anlayışında istirahat etmeyi seçmek demektir. Mesih’in öyküsünün sizin öykünüzü değiştirmesinde yatan rahatlığı seçmek demektir. Mesih sizi seviyor ve sizin için

kendi canını vermekle bunu kanıtlamıştır. Ardından sizi kendisine çekmiştir. Bugünkü gerçekliğiniz budur. Mesih'in sizin yaşamınızda gerçekleştirmiş olduğu şey budur. Ve siz Mesih'te bulunduğunuz için, Baba sizi tümüyle hoşnut olduğu kendi Oğlu'nda görüyor. Siz şu anda O'nun yücelmiş ve sağında oturmakta olan Oğlu'ndasınız. Siz de Mesih gibi ruhsal olarak doğrudan Tanrı'nın huzurunda bulunuyorsunuz. Şimdi sürdürdüğünüz yaşamı, şu anda Babanız'la olduğunuz, O'nun tarafından kabul edildiğiniz ve O'nunla güvende olduğunuz gerçeğine imanla sürdürüyorsunuz.

Düşünün: Son cümleyi tekrar okuyun. Bu belki sizin deneyiminizi yansıtmayabilir. Ama yine de gerçekliğini imanla kabul edermisiniz? Şöyle deyip kendinizi buna adar mısınız: “Ya Rab, senin beni nasıl gördüğüne ya da benim kendimi nasıl gördüğüme dair kendi anlayışım yerine senin Sözü'ne iman ediyorum. Ve bugün benim sende ve senin de bende olduğuna iman ediyorum. Bu gerçeğin kendimle ilgili en doğru ve derin gerçek olduğuna iman ediyorum.”

Harekete Geçin: “Ruhum Güvende” ilahisini dinleyin ve tapın (Türkçe versiyonu mevcut olmayan bu ilahinin İngilizcedeki orijinal adı: “It Is Well with My Soul”). İlahinin geniş zaman kipine dikkat edin: Ruhunuz güvendedir. Çünkü Mesih sizi kendisine çekmiştir ve yaşamınız O'nda saklıdır. Bu yüzden bugün ruhunuz güvendedir. Bu, yaşamınızın her yönünde her şeyin iyi olduğu anlamına gelmiyor. Ama Tanrı'yla ne durumda olduğunuzu bildiğiniz anlamına geliyor.

18. GÜN

Siz Tanrı'nın Ailesindesiniz

Kendisini kabul edip adına iman edenlerin hepsine Tanrı'nın çocukları olma hakkını verdi.

Onlar ne kandan, ne beden ne de insan isteğinden doğdular; tersine, Tanrı'dan doğdular. (Yu. 1:12-13)

Geniş zaman kipinde kim olduğumuza dair anlayışımızı geliştiriyoruz. Bugünkü ayet sizi tanımlamak için başka bir yol sunuyor: siz *Tanrı'nın bir çocuğusunuz.*

Nasıl Tanrı'nın çocuğu oldunuz? İşte iyi haber: O'nun adını kabul edip iman ettiğiniz zaman Tanrı'nın çocuğusunuz. Bir şekilde layık olduğunuzu kanıtladığınız için çocuk olmuyorsunuz. İtibarlı ve takdire şayan bir geçmişiniz var diye çocuk olmuyorsunuz. Tanrı sizin ne kadar makbul olduğunuzu gördüğü ve aileye harika bir katkı sağlayacağınızı düşündüğü için çocuk olmuyorsunuz. Hayır, siz Tanrı'nın çocuğu oldunuz çünkü O sizi gördü, çaresiz durumunuzda size şefkat elini uzattı ve sizi evlat edinerek ailesine dahil etti. Tanrı bunları yaptığı için O'nu kabul ettiniz. O'na inanıyorsunuz. İnanışınız için O'nun çocuğu olma "hakkına" sahipsiniz. Tanrı'nın sizin uğruna yaptıkları, sizin Tanrı'dan doğmanız ve O'nun ailesinin bir üyesi olmanız için yol açtı.

Sevilen teolog J. I. Packer, Tanrı'nın bizim Babamız ve bizim de O'nun çocukları olduğumuzu anlamamızın ne kadar hayati olduğunu tanımlıyor. Şu sözleri sarf edecek kadar ileri gidiyor: "Eğer tapınmamızı, dualarımızı ve yaşama bakımımızı harekete geçiren ve kontrol eden düşünce bu değilse, Hristiyanlığı hiç de iyi anlamıyoruz demektir." Packer, Yeni Antlaşma'ya evlat edinilme merceğinden bakmamız için bizleri teşvik ediyor: "Mesih'in öğrettiği her şey, Yeni Antlaşma'yı yeni yapan her şey... Tanrı'nın Baba olduğu bilgisinde özetlenir. Tanrı'nın Hristiyan adı 'Baba'dır. Hristiyanlıkla ilgili anlayışımız, evlat edinilme gerçeğini kavrayışımızdan daha iyi olamaz."¹

Tanrı'nın bir çocuğu olarak ayrıcalıklı konumunuzu nasıl talep edersiniz? Bunun sizin için doğru olduğuna iman edersiniz. Kim olduğunuzla, Tanrı'nın sizi nasıl gördüğüyle, Tanrı'nın Mesih'i sizin için neden gönderdiğiyle ilgili anlayışınız, O'nun çocuğu olduğunuza ne kadar derinden inandığınıza ve bu anlayışta ne kadar huzurla kaldığınıza bağlıdır.

Tanrı'nın sizin için yaptıklarından dolayı bu hakkınızı talep ediyor musunuz?

Düşünün: Önceki sayfada, dün söylediğimiz “Ruhum Güvende” isimli ilahiden ödünç alarak “çaresiz durum” terimini kullanmıştım. Kitanın tamamını dikkate alalım:

Şeytan saldırırsa da, denemeler gelse de,
Egemen olsun bu kutlu güvence:
Mesih çaresiz durumumu gördü
Kendi kanını benim ruhum için döktü.²

Sevgiyle dolu bir baba, çocuğunun “çaresiz durum”unu gördüğü zaman, derhâl harekete geçer. Tanrınız, Babanız sizi ve çaresizliğinizi gördüğü zaman, bu O'na öylesine dokundu ki, sizi kendi çocuğu kılmak için kendi Oğlu'nu verdi. Baba'nın sevgisinin bu gerçekliği, yaşama bakışınızı nasıl kontrol edebilir? Geçmişinizi düşünmenizi, şimdiki yaşayışınızı ve geleceğinizi dört gözle beklemenizi nasıl kontrol edebilir?

Harekete Geçin: Babanız'a dua edin. Dua ederken de O'na, “Babam” diye seslenin. Evet, O Tanrı'dır. Ama aynı zamanda sizin Babanız'dır. Sizinle ilişkisinin bu egemen gerçekliğinin sizi nasıl etkilediğini O'na söyleyin.

19. GÜN

Rab'le Övünebilirsiniz

Birçoğunuz insan ölçülerine göre bilge, güçlü ya da soylu kişiler değildiniz. Ne var ki, Tanrı bilgeleri utandırmak için dünyanın saçma saydıklarını, güçlüleri utandırmak için de dünyanın zayıf saydıklarını seçti. Dünyanın önemli gördüklerini hiçe indirmek için dünyanın önemsiz, soysuz, değersiz gördüklerini seçti. Öyle ki, Tanrı'nın önünde hiç kimse övünemesin. Ama siz Tanrı sayesinde Mesih İsa'dasınız. O bizim için tanrısal bilgelik, doğruluk, kutsallık ve kurtuluş oldu. Bunun için yazılmış olduğu gibi, "Övünen, Rab'le övünsün." (1.Ko. 1:26-31)

Tanrı saçma, zayıf, önemsiz ve değersiz olanları seçti.

Saçma, zayıf, önemsiz ve değersiz. Bu sözcükler tatsız tanımlar olduğu hâlde, bugünkü metin bizim asla tahmin edemeyeceğimiz bir gerçeği açığa vuruyor: Tanrı aslında saçma, zayıf, önemsiz ve değersiz insanlara yaklaşıyor. Nitekim eğer saçma, zayıf, önemsiz ve değersiz kişilerseniz, övünemezsiniz. Tanrı'nın Mesih'te bizler için yaptığı her şeyi düşündüğümüzde, kendimizle övünmemizin neden yersiz olduğunu anlamak kolaydır.

Geçmişte yaptıklarınızdan ya da başınıza gelenlerden ötürü övünç duymuyor olduğunuzu söyleme cüretini gösterebilirim diye düşünüyorum. Dürtümüz bunları saklamaya yöneliktir. Ancak yine de Tanrı sizi görüyor, geçmişinizi görüyor ve size yaklaşıyor. Sizin hor gördüğünüz geçmişinizden ötürü O sizi hor görmüyor. Bunun yerine, sizi Oğlu İsa'yla bir kılmayı seçiyor. Bu O'nun seçimidir. O zaten size yaklaşma hamlesinde bulunduğundan, siz de O'na karşılık verebilir ve yaklaşabilirsiniz. Geçmişinize sırt çevirin ve O'na dönün.

Döndüğünüzde, İsa'da ne görüyorsunuz? O, Tanrı'nın bilgeliğidir. O sizin uğrunuza doğruluk, kutsallık ve kurtuluş olan Kişi'dir. Bunu bir daha okuyun. İsa *sizin uğrunuza* bilgelik oldu. O *sizin* doğrulunuz, kutsallığınız ve kurtuluşunuzdur. Tanrı'nın huzurunda doğrusunuz;

aranızda her şey iyidir. Mesih sizi kutsal kılıyor; yaşamınızda günahın hâkimiyetinden doğan dehşetten özgür olarak arınıyorsunuz. Mesih sizi kurtarıyor; suçunuza kefarettir ve ruhunuzu satın aldı. Bu gerçekler sizin için geçerlidir ve övünebileceğiniz şeyler bunlardır!

Pavlus bu ayeti Eski Antlaşma'dan alıntılıyor. Oradaki metinde, yazar Tanrı'dan gelen başka sözcükler kaydetmiştir: "Dünyada iyilik yapanın, adaleti, doğruluğu sağlayanın Ben RAB olduğumu anlamakla ve beni tanımakla övünsün övünen. Çünkü ben bunlardan hoşlanırım" diyor RAB (Yer. 9:24). Tanrı'nın, kimliğinden ötürü bizim nasıl da güvende olmamızı istemesini seviyorum. Göğün ve yerin Rabbi'ni gerçekten tanımakla ve anlamakla övünebiliriz. O değişmez sevgi, adalet ve doğruluk gösteren ve de bunu yapmaktan zevk duyan Tanrı'dır. Bundan emin olabilirsiniz. O'nun nasıl biri olduğuyla ve size karşı kim olduğuyla övünç duyabilirsiniz. Sizi kendisine çekmeyi ve yaşamınızı dönüştürmeyi seçen O'dur. Tanrı saçma, zayıf, önemsiz ve değersiz olanları alıp bilge, kendisinde güçlü, Oğlu'nda yüce ve sevilen kişilere zevkle dönüştürür.

İşte burada sizin şimdiki yaşamınız için bir çağrı var: Mesih'in sizin için yaptıklarıyla övmek.

Düşünün: Bizim kutsallığımız ve kurtuluşumuz olan İsa çarpıcı değişimler gerçekleştirir. Zayıf yönler güçlü yönlere dönüşür. Sefiller hazinelere dönüşür. Yaralar yüceliğe dönüşür. Tanrı bir dönüşüm uzmanıdır.

Harekete Geçin: "Baba'nın Bize Olan Sevgisi Ne Derin" ilahisini dinleyerek tapının ve dönüşümlere dikkat edin (Türkçe versiyonu mevcut olmayan bu ilahinin İngilizcedeki orijinal adı: "How Deep the Father's Love for Us"). Tanrı'nın sizi dönüştürme şekinden zevk alın ve huzur bulun.

20. GÜN

Bir Yardımcınız Var

“Ama Baba’nın benim adımla göndereceği Yardımcı, Kutsal Ruh, size her şeyi öğretecek, bütün söylediklerimi size hatırlatacak.”

(Yu. 14:26)

Bu kısmı sonlandırırken, Tanrı’nın şimdiki zamanda sizin kim olduğunuzu söylediğine dair işittiğimiz her şeyi toparlayalım. Gökte ve yeryüzünde bütün yetkiye sahip olan Mesih sizin yaşamınızda çok şey söyledi ve gerçekleştirdi. O’nun sayesinde, yeni bir öykünüz var. Sizin için başka bir yaşam ve başka bir öykü gerçek oldu. Siz Mesih’tesiniz. Bu sizin, O’nun ailesinin değerli bir üyesi olduğunuz anlamına gelir. Bu şaşırtıcı gerçeklerden dolayı, Mesih’in kim olduğuyla ve sizin için neler yaptıklarıyla övünmek için her türlü nedeniniz var çünkü yaşamınızda bunca iyiliği sadece O yapabiliirdi.

Ne harika bir şimdi, öyle değil mi?

Bugünkü metin, Mesih’in Babası’na dönmeden önce öğrencilerine verdiği bir vaadi içeriyor. Bizim unutmaya meyilli olduğumuzu bildiği için bir yardımcının, Kutsal Ruh’un vaadini veriyor. Farklı Kutsal Kitap çevirileri Kutsal Ruh’u tanımlamak için *Yardımcı*, *Teselli Edici* ve *Savunucu* gibi kelimeler kullanır. Bunların her biri anlam açısından zengindir ve Kutsal Ruh’un bu üç rolü de yaşamımızda gerçekleştirmesine ihtiyaç duyarız.

Kutsal Ruh, *Yardımcı* olarak Mesih’in bize söylediklerini hatırlamamıza yardımcı olur. Bizim yardıma ihtiyacımız vardır çünkü şimdiki zamanımıza dair bütün yüce gerçekleri unutmaya meyilliyizdir. Dikkat ederseniz Mesih, öğrencileri unuttukları için kınamıyor. Unutkan oldukları için onları suçlamıyor. Kendisinde tanık oldukları harikaları kaçınılmaz bir şekilde gözden kaçırdıkları için onları azarlamıyor. Onların unutkan olacağını biliyor ve bu nedenle de onların unutkanlıklarından bile söz etmiyor. Sadece çözümünü sağlıyor.

Peki ama O'nun söylediklerini neden unutacaklar? O'nun söylediklerini *biz* neden unutacağız? Bunun nedeni zihinsel kapasitemizin sınırlı olması değildir (bu doğrudur da!). Unutmamızın daha korkutucu olan nedeni şudur: Dikkatimizi ve bağlılığımızı talep eden çok fazla ses, çok fazla gürültü ve dağınıklık var. Özellikle de acı verici bir geçmişiniz varsa, bu sesler zararsız sesler değildir. Hissettiğiniz utanç ve inanmış olduğunuz yanlış mesajlar, öyle sinsi bir şekilde içinize sızabilir ki, bunu ilk başta fark edemeyebilirsiniz bile. Bunların hepsinin arkasında yalancı bir Düşmanınız vardır. Şeytan sizi Tanrı ve kendiniz hakkında yalanlara inandırarak Mesih'in söylediklerini unutturmak ister.

Bu yüzden hatırlamamız, hatırlamamız ve tekrar hatırlamamız için bize çobanlık edecek bir Yardımcımız'ın olması hayati önem taşır. Kutsal Ruh bir *Teselli Edici*'dir ve Mesih'in sözlerini size hatırlatarak O'nun gerçeğiyle sizi teselli eder. O'nun *Savunucunuz* olduğunu hatırladığınız zaman teselli bulursunuz. O sizden yanadır. Şeytan sizi suçladığı zaman, Ruh sizi savunur.

Şimdiki zamanınızın gerçekliklerini unutacaksınız. Geçmiş, çirkin başını tekrar gösterecektir. Ancak Tanrı O'nun sevgili çocuğu olduğunuz hatırlamanız için size bir Yardımcı vermiştir. Bugünün yüklerini hafifletmek için size bir Teselli Edici vermiştir. Mesih'teki kimliğinizi koruyan ve kollayan bir Savunucu vermiştir.

Düşünün: Geçmişinizin yalanları ve mesajları sinsi geri dönebileceği için bunların adını koymamız ve onları Tanrı'nın Sözü'nün ışığında değerlendirmemiz gerekir. Bunlar bize güçlü bir şekilde doğruymuş gibi gelebilse de, gerçekliğe dair mükemmel bir algıya sahip olan tek kişi Tanrı'dır. Tanrı'nın çocukları olarak biz O'nun algısına teslim olmalı ve imanla şöyle demeliyiz: "Doğruymuş gibi hissettirmese de, bunun doğru olduğuna inanıyorum."

Harekete Geçin: 14. günden 19. güne kadar ele alınan Kutsal Yazılar'ı tekrar okuyun. Size en çok dokunanı seçerek onu ezberleyin. Ezberlemek, Tanrı'nın gerçeğini hatırlamanıza yardımcı olmak için Ruh'la birlikte çalışmanın bir yoludur.

GÜVENDEKİ GELECEĞİNİZ

21. GÜN

Tanrı Cesaretinizi Yitirmemeniz için Nedenler Verir

Çünkü Rab İsa'yı dirilten Tanrı'nın, bizi de İsa'yla diriltip sizinle birlikte kendi önüne çıkaracağını biliyoruz. Bütün bunlar sizin yararınızdır. Böylelikle Tanrı'nın lütfu çoğalıp daha çok insana ulaştıkça, Tanrı'nın yüceliği için şükran da artsın. Bu nedenle cesaretimizi yitirmeyiz. Her ne kadar dış varlığımız harap oluyorsa da, iç varlığımız günden güne yenileniyor. (2.Ko. 4:14-16)

Bugün yaşamınızdaki en önemli zamana bakmaya başlayacağız. Bu zaman sonsuza dek uzanacak olan zamandır, yani gelecek. Tanrı sizin geçmişiniz ve şimdiki zamanınız hakkında konuştuğu gibi, geleceğiniz hakkında da çok şey söyler. Üstelik geleceğiniz için çok şey vaat etmektedir. Dün Mesih'in söylediği ve yaptığı her şeyi Kutsal Ruh'un nasıl hatırlamamıza yardımcı olduğu üzerine düşündük. Bu kısımda Kutsal Yazılar'ın geleceğiniz hakkında neler söylediğini hem aklımıza getirmek hem de hatırlamak için kasıtlı olarak çaba göstereceğiz. Şimdiki zamanda Mesih'te *olduğunuz* için gelecekte sizin için nelerin doğru *olacağını* hatırlama alıştırmaları yapacağız. Tanrı'nın sizin için gelecekte yapmayı vaat ettiği şeylerde *teselli* ve *zevk bulma* alıştırmalarına sürekli dikkatinizi çekeceğim. Acılı geçmişinizden ötürü geleceğinizle ilgili sahip olabileceğiniz bazı endişeleri de düşüneceğiz.

Bugünkü metin Hristiyan inancının merkezindeki bir olayla başlıyor: İsa'nın ölümden dirilişi. Eğer Mesih dirilmediyse, imanımız da boştur (bkz. 1.Ko. 15:14). Ancak Tanrı O'nu ölümden diriltmiştir ve bunun bizim için bir anlamı vardır. Biz Mesih'te olduğumuz için, Tanrı bizi de diriltecek ve Mesih'in huzuruna çıkaracaktır. Siz Mesih'te olduğunuz için, geleceğiniz de O'nunkine bağlıdır. Mesih ölümden dirilmiştir, bu yüzden siz de diriltileceğiniz konusunda kesin –güven sahibi, emin, kani– olabilirsiniz. Sadece dirilmekle de kalmayıp bizzat Mesih'in kendisiyle birlikte diri kalacaksınız.

Bu neye benzeyecek? Tanrı sevgidir ve böylece sizler sevginin huzurunda yaşamak için diriltileceksiniz. Tanrı Yaratıcı'dır ve böylece sizler O'nun yaratıcı gücünün yücelikleri ve harikaları arasında yaşayacaksınız. Tanrı Babanız'dır ve böylece sizi en derinden tanıyan ve seven Tanrı'yla ve O'nun ailesindeki kardeşlerinle yaşayacaksınız. Tanrı dünyanın Kurtarıcısı'dır ve böylece tamamen iyileşmiş ve bütünlüğe kavuşmuş bir kişi olarak yaşayacaksınız. Daha devam edebiliriz. Konuyu anladığınıza inanıyorum. Bunlar dört gözle beklenmesi gereken zengin gerçekliklerdir. Bunlar bugün ya da yarın cesaretinizi yitirmemeniz için olan nedenlerdir.

Metnimiz şimdiki zamanın vaadine uzanıyor: İç varlığınız günden güne yenileniyor. Bu “eski şeyler[in] geçmiş” olduğu gerçeğiyle paraleldir (2.Ko. 5:17). Tanrı'nın yaşamınızdaki faaliyeti sadece gitmesi gereken şeyleri söküp almaktan ibaret değildir. Tanrı sizde sonsuza dek dallanıp budaklanacak bir yenilik yaratmaktadır.

Daha yeni başlıyoruz. Yarın bu metindeki diğer iki ayete geçeceğiz.

Düşünün: Tanrı'nın huzurunda bulunmayı düşündüğünüzde, aklınıza neler geliyor?

Harekete Geçin: Yukarıdaki “Tanrı olduğu için, siz olacaksınız” kalıbını kullanarak, Tanrı'nın kim olduğunu ve O'nun huzurunda bulunmanın ne demek olduğunu düşünerek kendi benzer cümlelerinizi kurun. Örneğin, “Tanrı İyi Çoban olduğu için, ben olacağım” ya da “Tanrı Şifa Veren olduğu için, ben olacağım.” Cesaretinizi yitirmekte olduğunuz zamanlarda Tanrı'dan bunları hatırlamanız için size yardımcı olmasını dileyin.

Harekete Geçin: Mary Bowley Peters'a ait olan “Kurtarıcımız Tanrı'nın Sevgisiyle” ilahisini dinleyin (Türkçe versiyonu mevcut olmayan bu ilahinin İngilizcedeki orijinal adı: “Through the Love of God Our Saviour”). Gelecekteki gerçekleri akla getirerek sıkıntılarda teselli bulmayı nasıl vurguladığına dikkat edin: “Her şey güzel olacak.” Tanrı'nın, halkı için hazırlamış olduğu gelecekte teselli ve zevk bulmayı öğrenmek, acı çektiğiniz zaman size iyi bir şekilde hizmet edecektir.

22. GÜN

Gelecekteki Yücelikler

Çünkü geçici, hafif sıkıntılarımız bize, ağırlıkta hiçbir şeyle karşılaştırılmayacak kadar büyük, sonsuz bir yücelik kazandırmaktadır.

Gözlerimizi görünen şeylere değil, görünmeyenlere çeviriyoruz.

Çünkü görünenler geçicidir, görünmeyenlerse sonsuza dek kalıcıdır. (2.Ko. 4:17-18)

Bugünkü metin, sıkıntılarımızı “hafif ve geçici” diye niteleyerek bize meydan okuyor. Eğer bir acının tam ortasındaysanız ya da geçmişte çokça ıstırap çektiyse, “hafif” ve “geçici” gibi terimler o zamanların sizdeki karşılığını tarif *etmeyecektir*. Kutsal Kitap bizim sıkıntı deneyimimizi yanlış mı anladı? Tanrı acı verici bir geçmişin yankılarıyla ve yaralarıyla yaşamının bizim için nasıl bir şey olduğunu bilmiyor mu? Bu metni gerçeklikten uzak sayarak baştan savmadan önce, anlamamız gereken başka şeyler var mı diye bir bakalım.

Geçmiş ve şimdiki acılarımız nasıl hafif ve geçici sayılabilir? Acılarımızın bir ağırlığı *vardır*. Ağırıdır. Ancak gelecekteki yüceliğimizle teraziye konulduğunda, ıstırabımızın haklı olarak hafif kaldığı görülebilir. “Geçici” ifadesi acılarımız olduğunu kabul eder ama bunun *geçmekte* olduğu düşüncesini taşır. Bu da yüzleştığımız zorlukların geçmekte olduğuna dair Kutsal Kitap’ın verdiği teselliyi pekiştirmektedir. Evet, bunlar gerçektir. Bunlara katlanmak muhakkak acı vericidir. Ancak söylenecek başka şeyler vardır ve bunlar söylenmelidir de. Hatırlarsanız, ağıtlarımız iyi bir yere gidiyordu çünkü Tanrı yaşamımıza dahil olmayı seçmişti. Gerçek olan daha çok şey var. Sadece gerçeği henüz deneyimlemediğimizde, bunun bizde tam anlamıyla yankı bulması daha zor olmaktadır. Gerçeği *imanla* kabul etmeli, henüz göremediğimiz ve henüz gerçekliğini deneyimlemediğimiz şeylere inanmalıyız. Tanrı’nın vaatlerini iç varlığımızda onayladığımız zaman, ağıtımız güven ve şükranla sonlanır. Tanrı’nın bizim için yaptıklarına *evet* ve *amin* diye kişisel olarak karşılık vermekle bunu yaparız.

Bugünkü ayetleri kaleme alan Elçi Pavlus'tur. Kendisi yaşamında birçok ıstırapla cesurca yüzleşmiş bir kişi olarak bizi görebildiğimiz şeylere değil, görünmeyenlere bakmaya çağırılmaktadır. Neden? Çünkü görebildiklerimiz geçicidir ama göremediklerimiz sonsuzdur. Ne harika haber! Görebildiğimiz şeylerin çoğu çirkin, harap, yaralı, kanamakta ve ölmektedir. Korkunç derecede gerçektirler ama hepsi geçip gitmektedir. Henüz göremediğimiz şeyse güzel, bütün, iyileşmiş, parlak ve capcanlı olan yüceliktir.

Ya Rab, çabuk ol ve imanımızın gözle görülür şeylere dönüşeceği o günü getir!

Düşünün: Bu gerçeği kendi kendinize söyleyin. Sesli olarak söyleyin. Tekrarlayın: “Gelecekte kavuşacağım yücelik öyle muazzam bir inanılmazlıkta olacak ki, geçmişteki dertlerim ve şimdiki mücadelelerimle kıyaslamaya cüret dahi edemeyeceğim.” Şimdi bunun üzerinde derin düşünün. Bundan zevk almaya başlayın. Tadını çıkarın. Hoşnut olun.

Harekete Geçin: Henüz göremediğimiz şeyler üzerinde düşünürken, “İman ediyorum; imansızlığımı yenmeme yardım et!” (Mar. 9:24) duasını anlamak kolaydır. Tanrı'nın gerçek olduğunu ve olacağını söylediği şeyleri henüz görmediyse ya da tatmadıysak, bunlara odaklı kalmak küçük bir görev değildir. Bugün acılarınızın hafif ve geçici olduğuna güvenmenizi zorlaştıran şeyler için dua eder misiniz? Göremediğiniz şeylere iman etmenin ne kadar zor olduğunu itiraf ederek, imanınızın gözle görülür şeylere dönüşene dek iman etmenize ve imanınızı devam ettirmenize yardımcı olmasını Tanrı'dan diler misiniz?

23. GÜN

Kendiniz Hakkında Kutsal Kitap'a Uygun Bir Biçimde Düşünmek

Ben elçilerin en önemsiziyim. Tanrı'nın kilisesine zulmettiğim için elçi olarak anılmaya bile layık değilim. Ama şimdi neysem, Tanrı'nın lütfuyla öyleyim. O'nun bana olan lütfu boşa gitmedi.

(1.Ko. 15:9-10)

Son iki gün, Tanrı'nın çocuğu olarak umutla bekleyebileceğiniz geleceğe ait bazı gerçekliklerin üzerinde durduk. Şu noktada belki şöyle düşünüyor olabilirsiniz: “Tamam, ben Hristiyan olduğum için gelecek hakkında memnunum (ya da en azından memnun olmaya çalışıyorum). Ama geçmişim hâlâ burada. Dolayısıyla geçmişimin, şimdiki zamanın ve geleceğin gerçekliklerini nasıl bir arada tutabilirim?” Bu iyi bir sorudur çünkü geçmişinizde olanlar önemlidir. İmanımız bizi gerçeği dürüst ve doğru bir şekilde değerlendirmeye yönlendirir, bu yüzden geçmişinizi örtbas etmek, önemsememek ya da unutturmak yanlış olur. İlerlemenin anahtarı, geçmişinizi kendi uygun yerine yerleştirmektir. Elçi Pavlus'un bunu nasıl yaptığına bakalım.

Bugünkü metinde, Pavlus neler yaptığını açıkça söylüyor: “Kiliseye zulmettim.” Başka bir yerde “küfürbaz, zalim ve küstah” biri olduğunu paylaşıyor (1.Ti. 1:13). Bundan ötürü elçilerin “en önemsizi” olduğunu ve hatta elçi olarak anılmaya bile “layık olmadığını” ifade ediyor. Ama bunun ardından nereye gittiğine özellikle dikkat edin. Kullandığı “ama” bağlacına dikkat edin. Pavlus öyküsünü geçmişte neler yaptığını ya da kim olduğuyla sonlandırmıyor. Bunun yerine, şöyle diyor: “*Ama şimdi neysem, Tanrı'nın lütfuyla öyleyim. O'nun bana olan lütfu boşa gitmedi.*”

Her şeyi nasıl bir araya getirdiğini görüyor musunuz? “Evet, benim geçmişimde bunlar oldu *ama* Tanrı bana lütfetti ve ben şimdi bir elçiyim.” Pavlus kendisiyle ilgili bu yeni gerçekliği tamamen sahipleniyor. Bunu iç varlığında onaylıyor ve “Evet, Tanrı bunu yaptı” diyerek bu gerçeği başkalarıyla paylaşıyor. Bu onay kendisinin ve başkalarının önünde Tanrı'nın

kendisine sunduğu lütfun boşa gitmediğinin kanıtıdır. Pavlus böyle bir şeyin yaşanmasına müsaade etmeme konusunda kararlıdır. İlginç, değil mi?

Bizim yaptığımız ya da bize yapılan şeylerden ötürü kendimizi bir fiyasko ya da hasarlı mal olarak görmemiz kolaydır. Ancak o noktada kalırsak, o zaman Tanrı'nın bize sunduğu lütfün sanki güçten yoksunmuş gibi olur. Tanrı bize yeni bir yaşam vermek için kendi Oğlu'nu sundu. Eğer bu gerçeğe tutunursak, onu kabul edersek ve ona inanırsak, o zaman ağıtımız gitmesi gereken yere gider: Rab'bin yaşamımızda yaptığı şeyler için minnettar oluruz.

Tanrı'nın size yönelik lütfunun gerçek olması, kimliğinizin önemli bir parçası olması ve öykünüzü nasıl anlamanız gerektiğine yardımcı olması için Tanrı'ya dilekte bulunur musunuz? Lütfün Tanrı'nın size verdiği armağandır ve bunu kabul etmenizi yürekten arzulamaktadır.

Düşünün: 19. günkü metnimiz 1. Korintliler 1:26-31'di. Geri dönüp bunu yeniden okuyun ve “ama Tanrı” diye başlayan cümleye dikkatinizi verin.

Harekete Geçin: Siz de Pavlus'un yaptığı gibi geçmişinizi anlatan kendi öykünüzü yazın. “Ben böyleydim”, “Şöyle yaptım” ya da “Şunun olmasına izin verdim” gibi cümleler kurun. Bunun ardından, “ama Tanrı” cümlesine o kritik geçişi yaparak O'nun sizin için neler yaptığını anlatın.

Harekete Geçin: 130. Mezmur'u okuyun. Mezmur yazarı Tanrı'ya “derinliklerden” sesleniyor. Bu ağıtı nasıl devam ettirdiğine ve kendi “ama [Tanrı]” açıklamasıyla (4. ayet) Tanrı'nın faaliyetini ortaya koyan büyük öyküyle nasıl bağlantı kurduğuna dikkat edin. Sizin de aynı yönde ilerleme konusunda ustalaşmanızı istiyorum.

24. GÜN

Peki Ya Geçmiş Tekrar Ederse?

RAB'bin sevgisi hiç tükenmez, merhameti asla son bulmaz; her sabah tazelenir onlar; sadakatin büyüktür. (Ağ. 3:22-23)

Dün Kutsal Kitap'ın bize sunduğu “ama Tanrı” ile başlayan güvenceleri üzerinde düşündük ve bunları tattık. Bugünse bir soruyu, aklınızda olabilecek bir korkuyu ele almanızı istiyorum. “Peki ya geçmişimi tekrarlarsam?” Eğer acı verici geçmişinizin nedeni kendi kötü seçimlerinizse, işleri gerçekten berbat etme becerinizin farkındasınızdır. Eğer acı verici geçmişiniz başkalarının günahlı seçimlerinin sonucuysa da, “Ya biri beni tekrar incitirse?” diye merak edebilirsiniz.

Her iki durumda da geçmiş bizi kendini tekrarlamakla tehdit eder. Bu korkutucu bir düşüncedir ama Tanrı bu olasılık karşısında sizi güçlendirmek için kendi kaynaklarını size verir. Bugünkü ayet bunlara işaret ediyor. Ayetin sonundan başlayıp geriye doğru yolumuzu bulalım.

Tanrı'nın sadakati büyüktür. Biz sadık olmadığımızda, O sadıktır. Başka insanlar sadık olmadıkları zaman, O sadıktır. O'nun sadakati büyüktür, bizim hayal edebileceğimizden çok daha büyüktür. *Biz* başarısız olduğumuzda ya da *başkaları* bizi hayal kırıklığına uğrattığında dahi, O'nun karakterine güvenebiliriz.

Tanrı'nın merhameti asla son bulmaz; her sabah tazelenir. Eğer tarih tekrarlıyorsa, bulunduğunuz yerde her gün sizi bulacak olan Tanrı'nın merhametine güvenebilirsiniz. Merhameti asla son bulmaz. Tükenmez. O'nun merhametleri o kadar sınırsızdır ki, bunların her gün hazır bulunacağına güvenebilirsiniz çünkü Tanrı'ya güvenebilirsiniz!

Rab'bin sevgisi hiç tükenmez. Buradaki koşullara dikkat edin: Hiçbir koşul yoktur. Tanrı sevgidir ve bu nedenle de Tanrı'nın size olan sevgisini durduramazsınız. Tanrı'nın size yönelik sevgisi O'nun için doğaldır.

Eğer geçmişiniz bir şekilde, küçük ya da büyük şekillerde tekrarlırsa, başlamanızı istediğim nokta budur: Tanrınız'ın nasıl biri olduğuna bakmanızı isterim. O sadıktır. O merhametlidir. O sevgidir. Daima ve son-

suza dek. İşte o noktadan, *Tanrı'nın kim olduğunu ve sizin Savunucunuz olarak kaldığını bildiğiniz o güvenli yerden*, Tanrı'nın merhametini kabul edin ve iyi bir şekilde değerlendirin. Eğer çok bilindik (size aşına) bir şekilde günah işlediyseniz, itiraf edip tövbe edebilirsiniz. Eğer çok bilindik (size aşına) bir şekilde yara aldıysanız, Teselli Edici'nin tesellisi için yararlanabilirsiniz. Başkalarını da bu gelişmelere davet edebilirsiniz. Tanrınız sizinledir ve kendi başınıza ilerlemek zorunda değilsiniz.

Bugünkü ruhsal okumayı ihtiyacınız olan bir zamanda hatırlamanız için dua ediyorum. Ama şimdi bile mutlu (kutsanmış) olabilirsiniz çünkü Tanrı'nın bugün sizin için merhametleri vardır. Yarın da sizin için merhametleri vardır. Geleceğinizin her günü için Tanrı'nın merhametleri sizi karşılayacaktır. Hatta, Tanrı'nın merhameti sonsuzlara dek uzanır. O'nun size olan sadakati büyüktür!

Düşünün: “Sadakatin Büyüktür” ilahisi, bir imanlının bugünkü ayet üzerine kaleme döktüğü genişletilmiş düşünceleridir (Türkçe versiyonu mevcut olmayan bu ilahinin İngilizcedeki orijinal adı: “Great Is Thy Faithfulness”). İlahinin sözlerini okuyun. Dikkatinizi ne çekiyor? Tanrı'ya ne için teşekkür edebilirsiniz? Bu ezgiyle birlikte tapının. İnternette bulun ve güvenle söyleyin çünkü Tanrı'nın size sadık olduğuna ve sadık kalacağına güven **duyabilirsiniz.**

Harekete Geçin: 136. Mezmur'u okuyun. İbrani şiirinde yapılan tekrarlar, bir düşüncenin önemini vurgular. Rab'bin sevgisinin sonsuza dek sürmesinin verdiği güvencelerle cesaret bulun! Bugünkü metnin yazarı gibi, mezmur yazarı da Tanrı'nın sevgili çocuklarının teselli bulmalarını istemektedir.

25. GÜN

Sizin Hakkınızda Bugün ve Daima Doğru Olan Şey Nedir?

Bizi Mesih'te her ruhsal kutsamayla göksel yerlerde kutsamış olan Rabbimiz İsa Mesih'in Babası Tanrı'ya övgüler olsun. (Ef. 1:3)

Acı verici geçmişleri olan bizler, kendimizi yalnızca geçmişin koşullarıyla düşünme eğiliminde oluruz. “Ben şöyle yaptım, bu yüzden böyleyim” ya da eğer mağdursanız, “Bana şunlar yapıldı, herhâlde bunları hak ediyorum.”

Ancak gördüğümüz gibi, kendimizle ilgili görüşümüzün süzgeçten geçmeden ilerlemesine izin *vermemek* önemlidir. “Tanrı benim hakkımda neyin doğru olduğunu söylüyor?” diye sormalıyız. Efesliler mektubu bize Pavlus’un, Mesih’in bizler için yaptıklarından ötürü sunduğu uzun şükran duasında bu sorunun birçok yanıtını veriyor. Mesih’in sizin için yaptıklarından ötürü sizin için neyin doğru olduğuna dikkat ederek bu duanın üzerinde duralım. Yanıtlar sizin bugün ve gelecekte her zaman kim olduğunuzu söyleyecektir.

Tanrı sizi Mesih'te her ruhsal kutsamayla kutsadı (3. ayet). Bunun ardından gelen ayetler, “göksel yerlerden” yaşamınıza akan ruhsal bereketleri tanımlamaktadır. Şimdilik, buradaki *her* ifadesine dikkat edin. Tanrı sizi *her* ruhsal kutsamayla kutsadı.

Tanrı sizi seçti (4. ayet). Geçmişinizin sizi kurtuluştan menedebileceğini düşünseniz bile, Tanrı sizi seçti. Hem tüm yaşamınız hem de sonsuzluklar boyunca, Tanrı tekrar ve tekrar size yaklaşmayı seçecek ve de seçimini asla sorgulamayacaktır.

Siz kutsalsınız (4. ayet). Siz Mesih'te olduğunuz için, Mesih'in kutsallığı sizindir. Kutsal olmak, Tanrı'nın tasarıları için ayrılmış olmaktır. Daima kutsal olacaksınız.

Siz kusursuzsunuz (4. ayet). Tanrı'nın Oğlu sizin adınıza mükemmeldi. Siz kendinizi suçlu hissedebilirsiniz ama aslında suçsuzsunuz. Tanrı sizin aleyhinize hiçbir şey tutmamaktadır. Daima kusursuz olacaksınız.

Tanrı sizi evlat edindi (5. ayet). Siz dışlandığınızı sanıyordunuz ama Tanrı sizi kendi ailesine dahil etti. Değerli, kıymetli bir çocuksunuz. Daima Tanrı'nın ailesinde olacaksınız.

Mesih'in kanı aracılığıyla kurtuluşa kavuştunuz (7. ayet). Mesih'in ölü mü Tanrı'ya kefareti ödedi ve sizi günaha kölelikten özgür kıldı. Daima özgür bir yaşam süreceksiniz.

Tanrı suçlarınızı bağışladı (7. ayet). Mesih her günahınızın cezasını karşıladı. Mesih'in sicili sizindir ve bu yüzden de siciliniz temizdir. Daima bağışlanmış olacaksınız.

Tanrı lütfunu üzerinize yağdırdı (8. ayet). *Yağdırdı* sözcüğü cömertlik anlamı taşıyor. Tanrı'nın size sunduğu lütuf boldur. Tanrı'nın lütfu bugün, yarın ve sonsuza dek yaşamınızı kaplayacaktır.

Bu listenin en güzel yanı, Tanrı'nın *kendi bilgelik ve anlayışıyla* sizin hakkınızda bunların hepsini gerçek kılmasıdır (8. ayet). Tanrı bizzat kendisinin kutsal niyetiyle, bu ruhsal bereketleri yaşamınıza yağdırmayı tümüyle bilgece ve tümüyle anlayışlı görmüştür. O'nu bu nedenle övüyor ve yüceltiyoruz (3. ayet). Bu gerçekleri sizin için geçerli kılmak O'nun tasarısının bir parçasıdır (10. ayet).

Bu tasarı nereye gidiyor? Tanrı geleceği açıklıyor: Hepimizi –gökte ve yeryüzünde her şeyi– Mesih'te birleştirecektir (10. ayet).

Düşünün: Tanrı “sır olan isteğini” açıklamıştır (9. ayet). Size bağışlamış olduğu ruhsal bereketleri gerçekten bilmenizi, bunları almanızı, bunlara inanmanızı, güvenmenizi ve bunlardan zevk almanızı istemektedir. Bu bereketler nasıl yaşamınızı kontrol eden gerçekler hâline gelebilir? Bugün ve yarın yaşamınızı sürdürürken bunlar nasıl bir fark yaratabilir?

Harekete Geçin: Bugünkü ruhsal gerçekleri birinci tekil şahıs açısından yazın. Örneğin, “Tanrı beni seçti. Ben kutsalım” vb. Kendiniz hakkındaki bu gerçeklikleri gözünüzün önünde yazılı bir şekilde görmek nasıl hissettiriyor?

26. GÜN

Tanrı'nın Sizinle İlgili Görüşü Daima Doğru Olacaktır

Her şeyi kendi isteği doğrultusunda düzenleyen Tanrı'nın amacı uyarınca önceden belirlenip Mesih'te mirasçı atandık. Öyle ki, Mesih'e ilk umut bağlayan bizler, O'nun yüceliğinin övülmesi için yaşayalım. Gerçeğin bildirisini, kurtuluşunuzun Müjdesi'ni duyup O'na iman ettiğinizde, siz de vaat edilen Kutsal Ruh'la O'nda mühürlendiniz. Ruh, Tanrı'nın yüceliğinin övülmesi için Tanrı'ya ait olanların kurtuluşuna dek mirasımızın güvencesidir. (Ef. 1:11-14)

Bugün Pavlus'un Efeslilere yazdığı giriş duasını bitireceğiz. Tanrı sizin hakkınızda nelerin doğru olduğunu söylüyor? Pavlus Tanrı'nın sizi görkemli bir gelecek için biçimlendirdiği ve hazırladığı ilave üç yol sunuyor. Ayet ayet devam edelim.

Bir mirasa kavuştunuz (11. ayet). Kusursuz Oğul olan Mesih, Baba'nın bolluğunun meşru varisidir (bkz. İbr. 12). Mesih kendi mirasını paylaşmayı seçmiştir. Mirasını sizinle ve benimle paylaşmaktadır. Bütün yaratılışın Kralı ve Rabbi, krallığının ve rabliğinin meyvesini ailesiyle paylaşmak istiyor. *Bizler* bir gün O'nunla beraber birlik, sevgi, adalet ve esenlik içinde hüküm süreceğiz.

Tanrı sizi yüceliğinin övülmesi için önceden belirledi (11-12. ayetler). Gelecekte tümüyle tam ve eksiksiz olacak, Tanrı benzeyişinin parlak ve eşsiz yansıması olacaksınız. Baba sizi gördüğünde, aileniz sizi gördüğünde, Rab'bi yaptıklarından ötürü öveceğiz! Sizin kimliğiniz başkalarının "Tanrı'ya yücelik olsun!" demesini sağlayacak. Tanrı'nın sizinle ilgili tasarısı budur; gerçekten, O sizi yaklaştırmakta olan bu gerçeklik için önceden belirlemiştir. Önceden belirleme gizemlidir ama geçmişte yaptığınız ya da yaşadığınız hiçbir şey, sizin için bu geleceği değiştiremez ve değiştirmemiştir.

Kutsal Ruh'la mühürlendiniz (13. ayet). Dün Tanrı'nın tasarısının, her şeyi Mesih'te birleştirmek olduğunu gördük. Dolayısıyla da Mesih sizi mühürlmek için Kutsal Ruhunu göndererek, bu tasarımı önceden yaşa-

maya başlamanızı sağlamıştır. Bu mühür, sizinle arasında kurduğu bu boyunduruk, bütün bu bereketlerin sizin geleceğinizde tamamen gerçekleşeceğinin güvencesidir. Bir güvenceniz var. Bir süre bunu düşünün. Tanrı mirasınıza kavuşmanızı güvence altına almıştır. Sadece kurtuluşunuzu gerçekleştirmekle kalmamış, kendi mirasını da sizinle paylaşmıştır ve her şeyin vaat ettiği gibi gerçekleşeceğine dair güven duymanızı istemektedir.

Mesih'in hazırladığı ve sizinle paylaştığı bu armağanları alın. Sonsuz geleceğinizin parlaklığı, Tanrı'nın bugün ve her gün size sunduğu tesellidir.

Düşünün: Sonsuz geleceğimizin nasıl olacağını hayal edemesek dahi, bir kısmını zihninizde canlandırabiliriz. Şimdi canlandırın. Babanızla ve ruhsal ailenizle birleştiğinizi hayal edin. Bu neye benzeyecek? Nasıl hissettirecek? Kulağa nasıl gelecek?

Harekete Geçin: Bugünkü üç ruhsal gerçekliği birinci tekil şahıs açısından yazın – örneğin, “Ben ... mirasa kavuştum.” Bu gerçeklikleri sizin için geçerli kıldığından ötürü Tanrı'ya teşekkür edin.

Harekete Geçin: 15. günde kendinize anlattığınız öykünüzü yazdınız. O öyküyü son iki günde oluşturduğumuz listeye karşılaştırın. Ne gibi farklar var? Mevcut ruhsal gerçekliklerin sizin kim olduğunuza dair doğru öyküyü anlattıklarına güvenebilmeniz için Tanrı'dan yardım dileyin.

27. GÜN

Tanrınız Sizin Sonsuz Eviniz Olacak

“Babam’ın evinde kalacak çok yer var. Öyle olmasa size söyledim. Çünkü size yer hazırlamaya gidiyorum. Gider ve size yer hazırlarsam, siz de benim bulunduğum yerde olacaksınız diye yine gelip sizi yanıma alacağım. Benim gideceğim yerin yolunu biliyorsunuz.”

(Yu. 14:2-4)

Sizin sonsuz geleceğiniz üzerine düşünmeye devam ediyoruz. Kendi başınıza olsaydınız, geçmişinize odaklı kalırdınız ve geçmişinizin şimdideki varlığı da sizi ölüm kokusuyla sarmaya devam ederdi. Ama kendi başınıza değilsiniz. Bugün yaşama sahibsiniz. Mesih’ten dolayı bugününüz parlaktır ve daha parlak yarınları hevesle bekleyebilirsiniz. Bugün, geleceğinizdeki başka bir parlaklığa bakacağız.

Bugünkü ayetler İsa’nın, öğrencilerini ayrılışına hazırlamak ve onlara teselli sunmak için yaptığı bir konuşmadan alıntıdır. İsa’nın kendi öğrencilerini –ve bizi– teselli edişinin bir yolu, Yardımcısı’nı göndermesidir (bkz. Yu. 14:26). Bugünkü metinde Mesih başka bir teselli sunuyor. Bu teselli onlara –ve bize– gelecek için umut veriyor.

İsa, Babası’na dönmesinin iyi olduğunu çünkü Babası’nın evindeki kalınacak çok sayıdaki odalarda onlar için bir yer hazırladığını söylüyor. İsa “kalacak yer” ifadesi için Yuhanna 8:35’te kullandığı terimin aynısını kullanarak, “ev” diyor: “Köle ev halkının sürekli bir üyesi değildir, ama oğul sürekli üyesidir.” Bu iki ayeti birlikte alarak, bu evin özel olduğu çünkü burasının İsa’nın kalıcı olarak bulunacağı yer olduğu sonucuna varıyoruz. Eğer İsa oradaysa, o zaman Tanrı’nın aileye kattığı herkes de orada olacaktır. Sonsuza dek.¹ Burada *kalıcılık* vurgulanmaktadır. İsa’nın sizin için hazırladığı yer sizin kalıcı eviniz, sonsuz eviniz olacaktır.

Bu ev neye benzer? Birçok Hristiyan yüzlerce yıl boyunca İsa’nın normal evlerin odalarından mı söz ettiğini tartışmıştır. Ama unutmayın, Tanrı’nın tasarısı her şeyi Mesih altında birleştirmektir (bkz. Ef. 1:10). Bu nedenle kalacak yerleri, İsa’yla birliğimiz aracılığıyla Baba’yla kalıcı birli-

ğimiz için bir mecaz olarak görmek Kutsal Kitap açısından daha uygundur. İsa nasıl Babasıyla bir olmaya gittiyse, bizler de bir gün O'nunla bir olacağız.²

Baba'yla bir olduğunuzda, sizin eviniz O olacaktır. Sonsuz eviniz Baba'nız Tanrı'yıdır. Sonsuz eviniz O'nun Oğlu Mesih'tedir. Bu, onlarca odalı bir saraydan daha iyidir. İsa dünyadaki tüm saraylardan daha iyidir. Sizin, O'nun yanında bir yeriniz vardır. O neredeyse, siz de orada olacaksınız. Kalıcı bir şekilde bir olacaksınız. Kalıcı bir evde olacaksınız.

Düşünün: “Gel, Gel, Ey İmmanuel” adlı ilahinin bir kıtası şöyledir (Türkçe versiyonu mevcut olmayan bu ilahinin İngilizcedeki orijinal adı: “O Come, O Come, Emmanuel”):

Gel, ey Davut'un Anahtarı, gel
Ve göksel evimizi aç bize;
Oraya giden yolu güvenli kıl,
Ve perişanlığa giden yolu kapat.³

İsa'nın bizim için taşıdığı tüm anlamlar üzerine, bizim için kim olduğu üzerine düşünün: O bizim evimiz ve evimizin anahtarıdır. O bizim evimize giden Yol'dur (bkz. Yu. 14:6). Oraya vardığınızda, perişanlık yolunu kalıcı olarak kapatacaktır. Orada O'nunla sonsuza dek güvende olacaksınız.

Harekete Geçin: Bugünkü metin, “Gel, Gel, Ey İmmanuel” hakkında düşünmenin başka bir yolunu sunuyor. Elbette orijinal ilahi İsa'nın ilk gelişini akla getirirse de, biz şimdi İsa'nın ikinci gelişini bekliyoruz. Bu ilahiye internette bulun. İsa'nın tekrar gelişini ve sizi Babanız'la kalıcı olarak bir kılacağı zamanı duayla beklemek için onu söyleyerek tapının (bkz. 3. ayet).

28. GÜN

Bir Gün Tümüyle Dönüştürülmüş Olacaksınız

Bakın, Baba bizi o kadar çok seviyor ki, bize “Tanrı’nın çocukları” deniyor! Gerçekten de öyleyiz. Dünya Baba’yı tanımadığı için bizi de tanımıyor. Sevgili kardeşlerim, daha şimdiden Tanrı’nın çocuklarıyız, ama ne olacağımız henüz bize gösterilmedi. Ancak, Mesih görüldüğü zaman O’na benzer olacağımızı biliyoruz. Çünkü O’nu olduğu gibi göreceğiz. Mesih’te bu umuda sahip olan, Mesih pak olduğu gibi kendini pak kılar. (1.Yu. 3:1-3).

Bugünkü metin, daha önce üzerinde düşündüğümüz gerçekleri pekiştiriyor ve geleceğimizin nasıl olacağına dair gelişen anlayışımıza katkıda bulunuyor.

Şimdiye kadar şu gerçek bize aşına olmalıdır: Tanrı sizi çocuğu ilan ediyor. Bütün yetkiye sahip olan Tanrı sizin kendisinin çocuğu olduğunuzu söylüyorsa, öyledir. Tanrı size yönelik bir sevgi eylemiyle sizi kendisinin çocuğu yaptı. Bizler şimdiden çocuklar olduğumuz hâlde, ne olacağımız bize henüz tam olarak gösterilmemiştir. Gelecek bir dönüşüm geçireceğiz: Kurtarıcımız’la yüz yüze geldiğimiz zaman O’na benzer olacağız.

Mesih’e benzer olacaksınız. Tanrı sizi sevgili Oğlu’na benzer kılmaktan daha büyük bir onur bahşedemez. En yüce onura sahip olan Tanrı sizi onurlandırıyor. *Ey alçakgönüllü Tanrı, biz kimiz ki bizi Oğlu’nun benzerliğine dönüştürüyorsun?!* Ama böyle bir şey yapmak bizim Tanrımız’a uygun düşüyor, değil mi? Ne de olsa İsa, Tanrı’ya eşitliği sınıksız sarılacak bir hak saymayıp kendisini alçalttı, öyle ki siz geçmişinize sırt çevirip O’na dönebilesiniz (bkz. Flp. 2:6-7) ve bir gün O’nu hem görüp hem de O’na benzer olabilirsiniz.

Tekrar söyleyelim: O’na benzer olacaksınız. Bugün Kutsal Ruh’a sahibiz ve O, Mesih’e itaat etmemiz ve Ruh’un meyvesini vermemiz için bize yardımcı olmaktadır. Ama gelecekte tümüyle Mesih’e benzer olduğumuz zaman, Ruh’un meyvesi bizim tabiatımız gibi olacak. İyi yürekli, şefkatli Babamız’ın isteğine uygun düşmeyen hiçbir şekilde ayartılmayacağız.

Üstelik dahası var. Umudunuzu O'na bağladığınız zaman, kendisi pak olduğu için sizi de pak kılar. Bundan ne sonuç çıkarabiliriz? Yanıt kısmen O'nun bizim için yaptıklarına nasıl karşılık verdiğimizize bağlıdır. Tanrı'nın bize Mesih'te bağışladığı her şeyi kabul edip üzerinde düşündüğümüzde, doğal tepkimiz O'na tapınmaktır. O'na tapındıkça, O'nun gerçekte kim olduğunu takdir ettikçe, içimizde O'na benzer olmak için doğal bir arzu oluşur. O'nun paklığı, O'nu yansıtmamız için bizi teşvik eder. O'nu örnek aldıkça, pak kılınırız. Ayrıca O'nu örnek almamız buyrulmuştur da (bkz. Ef. 5:1). O'ndan daha çok benzemek isteyeceğimiz kimse yoktur.

Tanrı'nın size gösterdiği ilgi budur: Oğlu'nun benzerliğine dönüştürülmenizi tamamlayacaktır. Bugünkü metin geleceğinizdeki o güne işaret ediyor. Pak olan Tanrı'yla yüz yüze gelecek ve o anda pak kılınacaksınız. İmanınız gözle görülür bir şeye dönüşecek. Sonsuza dek Mesih gibi olacaksınız.

Düşünün: Tümüyle değişmenin ve Mesih'e benzer olmanın neye benzediğini bilmediğimiz hâlde, Tanrı'nın bize verdiği hayal gücüyle bunun nasıl olacağını zihninizde canlandırabiliriz. Mesih'in hangi niteliklerini kusursuz bir şekilde sergilemeyi hevesle bekliyorsunuz?

Harekete Geçin: Bunu eksiksiz ve kusursuz bir şekilde yapamayacak olsanız da, Mesih'i örnek almaya çağrıldınız. Kutsal Ruh'la birleşmiş olduğunuzdan, bugün dahi Mesih'i örnek *alabilirsiniz*. Bugünkü yaşamınızda ve geleceğinizin her gününde bu bir onurdur. Yaşamınızdaki koşullar ne olursa olsun, bugün Mesih'e nasıl benzer olabilirsiniz?

29. GÜN

İsa Gözyaşlarınızı Silecek

“Onların gözlelerinden bütün yaşları silecek. Artık ölüm olmayacak. Artık ne yas, ne ağlayış, ne de ıstırap olacak. Çünkü önceki düzen ortadan kalktı.” (Vah. 21:4)

Ağlayış. Feryat. İstırap. İnleme. Kederlenme. Yaralanma. Acılar.

Cefa dolu duyguların bu şekilde dışavurumu, acı verici geçmişinize eşlik eder. Bu ruhsal okuma süresince önemli bir iş yaptınız ama bu, zor duyguların ve deneyimlerin tümüyle ortadan kalkacağı anlamına gelmiyor. Geçmişte olanları ve bunların üzerinizdeki etkilerini yaşamınızın bazı dönemlerinde yine işlemeniz gerekebilir. Geçmişten gelen ve henüz bu yaşamda tümüyle kurtulmadığınız bazı sonuçlar ya da yaralar olabilir. Bu nedenle kitabın alt başlığını İyileşmek ve İlerlemek olarak belirledim. Tanrı genellikle bizi bir anda tümüyle iyileştirmez ve bunun yerine bir iyileşme süreci başlatır. Bu süreçten geçerken sizinle yürümeye de devam eder. Bu devam eden bir süreç olsa da, Tanrı bu süreçte sizinle birlikte ve *ileri* gittiğinizden emin olabilirsiniz. Tanrı sizi iyi bir yere götürmektedir. Asla yerinizde saymazsınız çünkü yolculuğunuzda size katılan ve yön veren bir Çobanınız vardır. Bugünkü metin, O'nun sizi nereye götürdüğü'nün bir başka yönüdür.

Biz genellikle gözyaşlarımızı kendimiz sileriz. Bize uzanıp da gözümüzün yaşını silecek kadar fiziksel yönden ya da ilişki bakımından yakın olan bir insan nadiren vardır. Ancak bu Tanrı sizi bilir. Sizi bilip tanırken de, sizi sever. Bu noktada O'nun şefkatini gözden kaçırmayın. O size yaklaşacak ve gözyaşlarınızı silecektir. *Bütün* gözyaşlarınızı. Geçmişin bütün yaralarının, hayal kırıklığının, pişmanlığının, utanç ve korkularının verdiği bütün gözyaşlarınızı. Ölüm, ağıt, sıkıntı ve acıyla beraber gelen gözyaşlarınızı. Peki bu nasıl mümkün olur? Tanrı nasıl bunları kalıcı olarak silebilir? Çünkü “önceki düzen ortadan kalktı.” İçinde ölüme, mateme, acılara ve ıstıraba yer olmayan ve bunların artık bulunmadığı yepyeni bir yaşam çağı başlıyor. Sizin ilk ve son kez şifa bulacağınız bir çağdır bu. Ar-

tık geçmişinizi çözümleneye çalışmayacaksınız. Tam ve sevinçli, eksiksiz ve memnun bir şekilde sonsuzluğa doğru ilerleyeceksiniz.

Bu noktadaki ana deneyimimiz minnettarlık olacak çünkü İsa Me-sih'in araya giren, kurban olan, kurtaran ve koruyan işlevi olmadan bu mevcut geleceğin hiçbir yönü mümkün olamazdı. Bu anın gelişini mümkün kılan O'dur. Geçmişinizin tümüyle geçmesini güvence altına almıştır. Sizin yapamadığınızı sizin uğruna yapmak için kendi gücünü kullanmıştır.

Dolayısıyla size uzanan ve o son gözyaşını sevgiyle silen O'nun elidir.

Düşünün: Bazen bu ruhsal gerçeklikleri dayanılmaz buluyorum. Sanki gerçek olamayacak kadar iyi görünüyorlar. Acı ve ıstırap olmayacak mı? Benim için canını veren Tanrı gözümdeki son yaşları şefkatle silecek mi? Bazen Tanrı'nın vaatleri en derin arzularımıza ve en çılgın hayallerimize dokunur. Ama üzerine derinlemesine düşündüğümüzde, bu çok mantıklıdır çünkü bizi yaratan Tanrı'dır. Bizi kendisi için yaratmıştır. Bu yüzden elbette en derin arzularımız O'nunla ilişkimizde tatmin olacaktır. O bizleri, yaşamı O'nun arzuladığı gibi deneyimleyeceğimiz bir sonsuzluğa yönlendirdikçe, en derin arzularımızı da gerçekleştirecektir.

Harekete Geçin: Bugünkü ayet Vahiy 21. bölümdendir. Tanrı'nın, Yuhanna'ya gösterdiği yeni göklerin tam resmini görebilmek için bütün bölümü okuyun. Okuduktan sonra gözlerinizi kapatın ve Yuhanna'nın tarif ettiği ayrıntıları hayal edin. Son olarak bu gelecek yücelikleri düşünürken aklınızdan ve yüreğinizden geçirdiğiniz gibi dua edin.

30. GÜN

Tanrı Öykünüzü Nasıl Kullanacak?

Her türlü tesellinin kaynağı olan Tanrı'ya, merhametli Baba'ya, Rabbimiz İsa Mesih'in Tanrısı ve Babası'na övgüler olsun! Kendisinden aldığımız teselliyle her türlü sıkıntıda olanları teselli edebilmemiz için bizi bütün sıkıntılarımızda teselli ediyor. Çünkü Mesih'in acılarını nasıl büyük ölçüde çekiyorsak, Mesih sayesinde büyük teselli de buluyoruz. (2.Ko. 1:3-5)

Sonsuz Tanrı bizim benzeyişimizi alarak yeni doğmuş, savunmasız bir bebek olarak dünyaya geldi. İsa her şeyi kendisiyle barıştırma görevi için geldi (bkz. 2.Ko. 5:19). Bu nedenle, sadece kendi öykümüzde değil, acı çeken başka insanların öyküleriyle birlikte yaşadığımızı hatırlayarak teselli buluruz. İmmanuel bizimle birlikte olmak için geldiği zaman, başka bir insanın öyküsü dünyada başlamış oldu. O'nun öyküsü -yaptıkları ve bunların sizin için anlamı- teselli olmanız için size her türlü iyi nedeni sağlar. Üstelik Tanrı da teselli bulmanızı istemektedir. O sizin Babanız'dır, Dostunuz'dur, Savunucunuz'dur ve acı verici geçmişiniz de dahil olmak üzere size dert olan hiçbir şeye kayıtsız değildir. Bunun değerini bilin.

Mesih'in ve O'nun sevgisinin değerini takdir ettikçe, sizi sevdiğine güven duyduğunuz için teselli buldukça, başkalarını da sizi rahatlatan aynı gerçeklerle teselli edebilirsiniz. Tanrı'nın sizin öykünüzü kullanmasının bir yolu budur. Acı verici bir geçmişiniz var ama sizinle ilgili tek gerçek bu değildir. Yaşamınızdaki başka insanların acı verici gerçekleri olabilir ama onlar hakkındaki tek gerçek bu değildir. Şu da gerçektir: Bizler Tanrı'nın O'nun sesini işiten ve karşılık veren herkes için kendisinin merhamet ve teselli sahibi olduğuna dair çağrı yaptığı bir zamanda yaşıyoruz. Müjde mesajının tesellisi budur. Bütün dünya için iyi haberdur. Ve kişisel anlamda bir iyi haberdur.

Bu mesaj tüm dünyaya yayılsa da, insanların bireysel yaşamlarına dokunur ve ayrıntılarda bizimle buluşur. Tanrı yaşamınızın ayrıntılarında

sizinle buluşmuştur. Geçmişin getirdiği acılar için size kişisel teselli sunmuştur. Bir noktada siz de bu teselliye başkalarına verme fırsatına sahip olacaksınız. Bu tatlı ve onurlu bir ayrıcalıktır: Tesellinin kaynağı olan Rab, teselli ettiği insanları başkalarına teselli olmaları için kullanmaktadır. Mesih'in tesellisiyle birbirimizi kutsamamız, bizim ailemizin bir özelliğidir. Bu bizim için normal bir etkinliktir. Şu anda gözyaşları döküyor olsak da, Mesih'in onları sonsuza dek sileceği vaadinden ötürü şimdi onları umutla siliyoruz. Başkalarının gözyaşlarını ve acılarını gördüğünüzde, onları –hem kelimenin tam anlamıyla hem de mecazi anlamda– silebilirsiniz. Sizi teselli eden ve tesellisini sizin aracılığıyla başkalarına sunan Mesih'i hatırlayarak ve O'na işaret ederek, onları teselli edebilirsiniz.

Sizin bir teselli hizmetiniz var.

Düşünün: Geçmişinizde neler olduğunu düşündüğünüzde, Tanrı sizi nasıl teselli etti? Mümkün olduğu kadar ayrıntılı olma-ya çalışın. Tanrı'nın kimliği ve yaşamınızdaki etkisi sizi özellikle nasıl teselli ediyor?

Harekete Geçin: Tanrı'nın size tesellisini nasıl sunduğunu yazmak için birkaç dakika ayırın. Bunları bir gün başkaları için sözlere dökmeye hazır olmak için pratik yapın.

31. GÜN

İsa Mesih Sona Dek Sadık Kalacak

*Esenlik kaynağı olan Tanrı'nın kendisi sizi tümüyle kutsal kılsın.
Ruhunuz, canınız ve bedeniniz Rabbimiz İsa Mesih'in gelişinde ek-
siksiz ve kusursuz olmak üzere korunsun.*

Sizi çağıran Tanrı güvenilirdir; bunu yapacaktır. (1.Se. 5:23-24)

Son metnimiz, Selanik'teki kiliseye yazdığı mektubunu sonlandıran Elçi Pavlus'tan geliyor. Son sözlerinde kardeşlerini hem kutsuyor hem de onları teşvik ediyor.

Ruhsal okumamızı sonlandırmak üzere hem O'nun kutsamasının hem de O'nun teşvikinin yönlerini vurgulayayım.

İlk olarak, Pavlus bir kutsamada bulunuyor. *Tanrı'nın kendisi sizi tümüyle kutsal kılsın... Kusursuz olmak üzere korusun.* Pavlus okurlarının bir tamamlanmış kutsallık ve kusursuzluk yolunda olduğunu biliyor. Mesih'te olanların istikameti budur. Ne olacağımız tam olarak gerçeklik bulmuş değildir, bu yüzden de Pavlus "kılsın" diyerek dilekte bulunuyor. "Tanrı henüz tamamlanmamış olan bu işi tamamlasın" demeye getiriyor.

İkinci olarak, Pavlus bize güvence veriyor. Belki şöyle düşünüyorsunuzdur: "Tanrı kutsal kılsın" ifadesi, Tanrı'nın kutsal *kılmayabileceğini* ima etmiyor mu?" Cevabımız hayır. Tanrı sizi kutsal kılacak ve kusursuz tutacaktır. Bundan nasıl emin olabiliriz? Tanrı'nın kimliğinden ötürü. *Sizi çağıran Tanrı güvenilirdir.* Tanrı halkını sadık bir şekilde korur. Tanrı sizi sadık bir şekilde koruyacak, bunu bugün, gelecekte her gününüzde ve sonsuzluklar boyunca yapacaktır. *Tanrı bunu muhakkak yapacaktır.*

Pavlus burada olabildiğince kendinden emindir: Bunu *yapacaktır* der. Güvenilir Babanız size göz kulak olduğu için, güvende olduğunuza ve olağınızda dair hiçbir kuşkuya yer yoktur.

Geride bıraktığımız bu otuz bir gün çerçevesinde, O'nun koruma işlevini düşünelim.

Acı verici bir geçmişiniz var – ve Rab geçmişinizin sizi mahvetmemesi ya da yarınlarınızı tayin etmemesi için yaşamınızı korudu.

Dönüştürülmüş bir şimdiniz var – çünkü Rab bugün sizi koruyor ve her sabah size yeni merhametlerini sunuyor. İsa size bugün sizinle birlikte olan, yeni öykünüzde iman ve güvenle yaşamamız için size güç sağlayan kendi Ruhu’nu verdi.

Güvenli bir geleceğiniz var – çünkü Rab size verdiği vaatlerini tutacaktır.

O sizi korudu, koruyor ve koruyacaktır. Şimdiden sonsuza dek gelişinizi ve gidişinizi koruyacaktır.

Bunu muhakkak yapacaktır.

Düşünün: Tanrı’nın kim olduğuna güvendiğimizde, O’nun bizi “korumasını” neden isteyeceğimiz de açıktır. Geçmişinizde olanları düşünürken, kendinizi Tanrı tarafından *korunmuş, korunana* ve *korunacak* olan bir kişi olarak değerlendirerseniz size nasıl yardımcı oluyor?

Harekete Geçin: 121. Mezmur’u okuyun. “Koruma” teriminin beş kez kullanıldığına dikkat edin. Bu tekrarın anlamı, mezmur yazarının Tanrı’nın bizimle ilişkisinin bu yönünü gerçekten vurgulamak istediğidir. Tanrı emniyette ve güvende olduğunuzdan kuşku duymamız için sizi koruduğunu bilmenizi istiyor.

Sonuç

Sevgili okuyucu, bu ruhsal okumaya ayırdığınız zaman için teşekkür ederim. Önemli bir iş başardınız ve Tanrı'nın bu ruhsal okuma zamanlarında sizinle buluştuğuna inanıyorum. O'nun yüreği sizinkiyle birleşmiş olduğu için bu süreçte O'nun size hizmet ettiğine inanıyorum. Siz O'nun sevgili çocuğusunuz ve O'nun çocukları ne zaman muhtaç ve arayış içinde olsa, O oradadır.

Bu noktadan sonrası için, size birkaç düşünce sunayım.

İlk olarak, *iyileşmenin sihirli bir formülü yoktur*. Bu ruhsal okuma, sizin geçmişinizle ilk hesaplaşmanız olabilir. Ya da belki zaten özgürlük için savaş verip mücadele ediyordunuz ve bu ruhsal okuma iyileşme yolunda verdiğiniz emeğin başka bir yolu oldu.

Eğer yeni başlıyorsanız, bu ruhsal okuma iyileşme yolundaki çabanıza devam etmeniz için bir sıçrama noktası olabilir. Geçmişiniz hakkında Tanrı'yla aranızdaki konuşma başlamıştır ve konuşmanız için O'nun sizi davet ettiğini şu anda biliyorsunuz. O hâlde O'nunla konuşmaya devam edin. Belki güvenilir dostlarınızla, küçük grubunuzla ya da bir danışmanla birlikte bu konuşmaya devam edeceksiniz. Sizin için sıraladığım önerilen kaynakları da dikkate alabilirsiniz.

Ya da belki bu kitabın sonuna vardığınızda artık geçmişinizle ilgili huzurlu hissediyorsunuz. Eğer durum buysa, gerçekten şükrediyorum. Ama geçmişte olan şeylerin izlerinin, gelecekte yeniden ortaya çıkmaları muhtemeldir. Yaşamdaki önemli dönüm noktaları, eski hatıraları canlandıran yeni bazı durumlar ya da geçmiş olayların devam eden artıkları bunlara neden olabilir. Lütfen geçmişte olmuş olan şeyleri ve bunların sizin üzerindeki etkilerini tekrar tekrar gözden geçirmeye açık olun. Kendinizi geçmişte olan şeyleri yeniden gözden geçirmeniz gereken yeni bir dönemde bulursanız, bunda utanılacak bir şey yoktur. Şefkatli Yol Arkadaşınız sizi gitmeniz gereken yere götürecektir.

Tanrı'nın bizlere Sözü'nde açıkladığı ruhsal gerçeklikleri ve vaatleri hepimizin tekrarlaması, prova etmesi ve hatırlaması gerekir. Bakışımızı, düşüncelerimizi ve kulaklarımızı Tanrımız'a çevirme alışkanlığı edinebiliriz. O'nun neler söylediğini tekrar ve tekrar dinleyelim. O'nun sözleri

yaşamdır. O'nun sözleri gerçektir. O'nun yaşam veren sözlerinin bizi hem denemelerde teselli etmesine hem de kalıcı evimize yaptığımız yolculuktaki ayartılarda taşımaya ihtiyacımız vardır.

İkinci olarak, bu kitabın içerisinde baştan sonra örtük bir biçimde barındırdığı bir yönünü açıklayayım: İyileşmenin öz, *temel bir yolu Tanrınız'a tapınmaktır*. Tanrı'ya layık olduğu için tapınıyoruz. Evet ve amin. Ama aynı zamanda O'na yaşamlarımız bu tapınmaya bağlı olduğu için tapınmalıyız. Tapınmalıyız çünkü eğer yaşamlarımız kendimizi, yaptıklarımızı ve geçmişimizde olan şeyleri merkez alıyorsa, o hâlde ölüm yolundayız demektir. Ancak tek gerçek Tanrı'ya tapındığımız zaman, yaşamlarımız O'nun ve yaptıklarının etrafında döner. O zaman yaşam yolunda, sonsuz yaşama giden yolda yürürüz. Şu anda yaşadığımız yeni öyküyü bu nedenle vurguladım. Mesih'in öyküsünde ikamet edin, rahat edin ve yerleşin çünkü yaşamınızı tanımlayan yeni öykü budur. Kutsal Kitap bu nedenle yeniden doğmaktan söz eder. İsa'nın öyküsünde yeni yaşama kavuşmak için kendimize ve eski yaşam tarzımıza ölmeliyiz. Bazı kişiler için kendilerine ölmek bir yük gibi görünür. Acı verici geçmişi olan bizlerse bunu olduğu gibi, yani iyi haber olarak kucaklamalıyız. Bu yaşamda yaraların, perişanlığın, parçalanmışlığın var olduğunu ve yaşanabileceğini biliyoruz. Bunlardan geçtik. Ama Tanrı bize Mesih'te ve Mesih aracılığıyla kendi devasını verdi.

Ve İsa çarmıhta, "Tamamlandı" dedi.

Sizin gerçek yaşamınızın ortaya çıkması için O'nun yaşamı son buldu.

Sizin kurtulmanız ve diriltilmeniz için O'nun bedeni kirletildi.

Sizin Babanız'a kavuşabilmeniz için O'nun Babası'yla bağı koptu.

Böylelikle O sizi kendi ailesine kabul etti, kim olduğunu sizinle paylaştı ve sahip olduklarını size veriyor. O'nun öyküsü şimdi sizin mirasınızdır. Bu, sizin güvencenizdir. Size bahşedilmiş olan şeydir. Sizin en derin ve en hakiki *kimliğiniz*, O'nda olan kim olduğunuzdur. Bu nedenle, O'nun adını taşıyorsunuz, bir *Hristiyan*'sınız. Yaşamınıza kavuşmanızın nedeni kendinizi bulmuş olmanız değil, bir Başkası'nın sizi bulmuş ve sizi kendisine çekmiş olmasıdır.

Son olarak, sizin için son duam, *Tanrımız*'in sizi ne kadar çok sevdiği *bilgisinde* gelişmenizdir. Acı verici bir geçmiş, O'nun sevgisini muğlak hâlde getirme tehlikesi taşır. Acı, O'nun sevgisini görmeyi, kavramayı ve kabul etmeyi zorlaştırır. Oysa Tanrı sizi o kadar derin bir şekilde seviyor

ki! O sizden yanadır. Göğün ve yerin, görünen ve görünmeyen her şeyin Yaratıcısı, size kendi kutsamasını vermiştir. Mesih doğumuyla, ölümüyle ve dirilişiyile size şu gerçekleri ilan eder:

Seni bugüne dek kutsadım ve korudum.

Aydın yüzümü sana göstermekteyim.

Sana lütfetmekteyim ve lütfedeceğim.

Seni kendi huzuruma çıkardım ve sana daima, *daima* kendi esenliğimi vereceğim.¹

Teşekkür

Bu projeye katılmam için beni davet eden Deepak Reju'ya teşekkür ederim. Hristiyanların yüzleştği birçok soruna merhem olmayı amaçlayan büyük bir kitap serisine katkıda bulunmak bir onurdu. P&R Yayınları'ndaki Amanda Martine'e ciddi ve kapsamlı editörlük katkısı için teşekkür ederim.

Benim için dua eden ve beni teşvik eden CCEF'teki meslektaşlarımın desteği için teşekkür ederim. CCEF'teki danışman dostlarıma teşekkür ederim. Haftalık toplantılarımızda, acı çeken insanlara şefkatle ve lütufla yaklaşmanın nasıl bir şey olduğunu bana her daim gösteriyorsunuz. Bu kitap üzerinde çalıştığım birçok ay süresince sadık bir şekilde dua eden Jacklyn Tubel'e teşekkür ederim. Yazma sürecinin hem başında hem de sonunda fikir veren Ed Welch'e teşekkür ederim. Düzeltmeler, sevgi ve teşvik sağlayan Kim Monroe'ya teşekkür ederim. Metnin birçok yönden gelişmesi için yararlı yorumlar yapan Esther Liu ve Heather Quinlisk'e teşekkür ederim. Yüksek lisans döneminde tanıştığım zamandan beri benim danışmanlık kariyerim için bana övgüler yağdıran Jayne Clark'a teşekkür ederim. CCEF'te geçirmekte olduğum yıllar boyunca birlikte yürüdüğüm birçok danışana teşekkür ederim. Acıların ve yürek sızılarının ortasında bana imanın ve cesaretin nasıl görüldüğünü gösterdiniz.

Bu kitabı yazarken vefat eden David Powlison'a minnettarlığımı da ifade etmek isterim. David Powlison'la neredeyse on yıl boyunca çalışma ayrıcalığı oldu. O günlerde, David, Kim Monroe ve ben, *Journal of Biblical Counseling* (Kutsal Kitap Danışmanlığı Dergisi) için 150 kadar makale üzerinde çalıştık. David bana yalnızca editörlük sanatını öğretmekle kalmadı, bir yazar olarak da gelişmem için sayısız fırsat verdi. Ondan çok şey öğrendim ve bunlar sadece yazarlık hakkında değildi. Bir Hristiyan gibi yaşamının ne demek olduğunu bana gösterdi. Tanrı Sözü'nün gerçeğinin, insanların yaşamlarına canlı ve anlamlı bir şekilde nasıl getirileceğini gösterdi. Hasta olduğu zamanlarda bile, bu kitap için oluşturduğum taslağı okudu ve fikir verdi. Şimdi kitabın yayınlanmasını benimle birlikte kutlayamaması bana keder üstüne keder veriyor.

Son olarak, aileme teşekkür ediyorum:

Bu yazma sürecinde sarsılmayan desteğini sunan kocam Chad'a teşekkür ederim. Beni yıllarca yazmam için teşvik ettin. Bu kitap senin ortaklığının, dostluğunun ve sevginin sayesinde buradadır. Sensiz yapamazdım. Birlikte kurduğumuz yaşamdan zevk duyuyorum.

Çocuklarıma gelince, sizlere teşekkür ediyorum. Babanız ve benim için sizler Tanrı'nın değerli armağanları ve ikinize de değer veriyoruz. Eğer bu kitabı okursanız, İsa'nın sizi ne kadar çok sevdiğini görüp sizin de O'nu sevme gayretini göstereceğinizi umarım. Yazdığım her sözcük için vizyon ve temel oluşturan, İsa'nın sevgisidir.

Notlar

3. Gün: Tanrı Harap İnsanlarla Vakit Geçirir

1. Tanrı'nın kutsallığının bizim kirliliğimizi nasıl alt ettiğiyle ilgili merak uyandıran bir açıklama için bkz. "Holiness," BibleProject, video, 6:34, 17 Mart, 2015, <https://www.youtube.com/watch?v=l9vn5UvsHvM>.

6. Gün: Rab'be Bir Ağıt

1. Christina Fox, "The Way of Lament," Ligonier Ministries, 6 Mayıs, 2016, <https://www.ligonier.org/blog/way-lament/>.
2. Fox, "The Way of Lament."

16. Gün: Siz Mesih'tesiniz

1. Adolphe Adam, "O Holy Night," 1847.

18. Gün: Siz Tanrı'nın Ailesindesiniz

1. J. I. Packer, *Knowing God* (Downers Grove, IL: InterVarsity, 1973), 201.
2. Horatio Spafford, "It Is Well with My Soul," 1873.

27. Gün: Tanrınız Sizin Sonsuz Eviniz Olacak

1. Raymond E. Brown, *The Gospel According to John (XIII-XXI)*, The Anchor Bible 29A (Garden City, NY: Doubleday, 1970), 627.
2. Brown, 627.
3. "O Come, O Come, Emmanuel," çev. John Mason Neale, 1861.

Sonuç

1. Bu kutsama Çölde Sayım 6:24'te geçen kâhinlik duasını temel alır.

Yolculuk için Önerilen Kaynaklar

Huie, Eliza. “Should I See a Counselor?” *Journal of Biblical Counseling* 30, no. 2 (2016): 82–85. [Bu makale, “Bir danışmanla görüşmem gerekiyor mu?” sorusunu cevaplandırmanıza yardımcı olmak için altı durumu dikkate almanıza yardımcı oluyor. Yaşamınızda resmi danışmanlık yardımına başvurmanız gereken dönemler vardır. Danışmanlıktan kişisel olarak yararlanmış bir kişi olarak, bu seçeneği düşünmeye açık olmaları için başkalarını teşvik ediyorum.]

Ortlund, Dane. *Gentle and Lowly: The Heart of Christ for Sinners and Sufferers*. Wheaton, IL: Crossway, 2020. [Bu kitap Mesih’in esasen kim olduğu üzerine yazılan güzel, genişletilmiş bir derin düşünme kitabıdır.]

Powlison, David. *God’s Grace in Your Suffering*. Wheaton, IL: Crossway, 2018. [Bu kitap en zorlu acılarda dahi Tanrı’nın bizimle nasıl buluştuğunu ve bizi nasıl değiştirdiğini inceliyor.]

———. “I’ll Never Get Over It—Help for the Aggrieved.” *Journal of Biblical Counseling* 28, no. 1 (2014): 8–27. [Bu makale ağır haksızlıklara katlanmış olanlar içindir. Bunu atlatabilecek misiniz? Powlison ilerlemenin özgürleştirici bir yolunu gösteriyor ve en sonunda kişisel olarak düşünülmesi gereken sorular soruyor.]

Welch, Edward T. *Shame Interrupted: How God Lifts the Pain of Worthlessness and Rejection*. Greensboro, NC: New Growth Press, 2012. [Tanrı utancın acısını nasıl kaldırır? Tümüyle Kutsal Kitap’a dayalı olan bu kitapta Welch, İsa’nın bizim utancımızı nasıl kendi üzerine alarak onu mutlak ve kalıcı bir şekilde örttüğünü ortaya koyuyor.]

BIBLICAL COUNSELING COALITION

The Biblical Counseling Coalition (Kutsal Kitap Danışmanlığı Koalisyonu), Kutsal Kitap danışmanlığını küresel düzeyde geliştirme ve yayma konusunda tutkudur. Biz bunu yayıncılıkla, kurduğumuz bağlantılarla ve iş birliğiyle gerçekleştiriyoruz.

Yayıncılık, Kutsal Kitap danışmanlığı hizmetlerinin ve kaynaklarının tanıtımını yaparak dünyada acı çeken insanlara umut ve şifa götürmektedir. Kutsal Kitap danışmanlığının tanıtımını *15:14* adlı podcastimiz, web sitemiz (biblicalcounselingcoalition.org), ortak hizmetler, konferans katılımları ve kişisel ilişkiler aracılığıyla yapıyoruz.

Bağlantılar kurmak. Kutsal Kitap danışmanları ve Kutsal Kitap danışmanlığı hizmetleri arasında bağlantılar kurmak, BCC'nin merkezinde yer alan bir unsurdur. BCC, Kutsal Kitap danışmanlığı akımında küresel bir Kutsal Kitap danışmanları ağı oluşturma ihtiyacını ve burada yatan gücü gören önderler tarafından kurulmuştur. Müjde'yi merkez alan ilişkiler kurarak bireyleri ve hizmetleri birbirine tanıtıyoruz.

İş birliği, bizim bağlantı kurma çabalarımızın doğal bir ürünüdür. Kutsal Kitap danışmanlarının ve hizmetlerinin birlikte çalışarak daha başarılı olacağına içtenlikle inanıyoruz. BCC İnanç Bildirgesi, Kutsal Kitap danışmanlığının açık ve kapsamlı bir tanımıdır; otuzdan fazla önde gelen Kutsal Kitap danışmanının iş birliğiyle yaratılmıştır. BCC aynı zamanda pastörlere, kilise önderlerine, danışmanlık yapanlara ve öğrencilere teolojik anlamda bilgelik ve uygulama anlamında uzmanlık sağlayan, üç bölümden oluşan ve birçok yazarın katkıda bulunduğu bir eser yayınlamıştır. Her yıl kitaplar, makaleler, videolar, sesli kaynaklar ve Kutsal Kitap danışmanları için yardımcı olacak diğer ürünlerin üretimi için olanak sağlayabilmekteyiz. Birlikte çalışmak, Kutsal Kitap danışmanlığı alanında sağlam kaynaklar üretmemizi ve en iyi uygulamayı geliştirmemizi sağlıyor. Böylece kilisemizdeki ruhsal bakım hizmetimizi geliştiriyoruz.

BCC hakkında daha çok bilgi edinmek için biblicalcounselingcoalition.org adresini ziyaret edin.

Eğer geçmişinizde acı çaktıyseniz, gelin, bu sözler sizi teselli etsin. Gelin ve bu ruhsal okumada size sağlanan lütfü özümseyin.

—**JULIE LOWE**, *Öğretim Üyesi ve Danışman, Christian Counseling & Educational Foundation*

PİŞMANLIKLA MI YAŞIYORSUNUZ? Başkaları size karşı korkunç günahlar mı işledi? Geçmişinizdeki olaylardan kurtulup toparlanmak sizin için zor olduysa, şimdiki zamanda iyi bir şekilde yaşayabilme olasılığı uzak görünebilir. Geçmişinize takılıp kaldığınızı hissediyorsanız, Tanrı yüreğinizi kendisine dökmeniz ve Sözü'nde teselli bulmanız için sizi davet ediyor. Kutsal Kitap danışmanı olan Lauren Whitman, 31 günlük bu ruhsal okumada derin düşünme soruları ve eylem adımlarıyla birlikte, Müjde'nin geçmişle, şimdiki yaşamınızla ve geleceğe dair umudunuzla ilgili anlayışınızı nasıl dönüştürdüğünü gösteriyor.

Yaşam İçin 31 Günlük Ruhsal Okumalar serisinde, Kutsal Kitap danışmanları ve Kutsal Kitap öğretmenleri, belirli durumlara ve mücadelelere cevap olan Kutsal Yazı metinleri aracılığıyla, Tanrı'nın Sözü'nü her gün pratik şekillerde hayatınıza uygulamanıza yardımcı olmaktadır.

Lauren Whitman, marifetli yazarlığı ve incelikli dokunuşuyla yılların danışmanlık deneyimini otuz bir günlük gerçekle, özenle, derinlemesine düşünmeyle ve uygulamayla acı dolu geçmişimize getiriyor.

—**DAVE HARVEY**, *Başkan, Great Commission Collective*

Yaralı yürekler burada yardım bulacak. Lauren her gün İsa'nın, geçmişinizin acılarını nasıl teselli ettiğini, şimdiki zamanınız ve geleceğiniz için nasıl sevgiyle yeni ve daha iyi bir öykü temin ettiğini düşünmeye teşvik ediyor.

—**DARBY A. STRICKLAND**, *Danışman, Christian Counseling & Educational Foundation*

Her gün Kutsal Kitap'la bir temas noktası sunarak adım adım umut veriyor. Bence buradan alacağınız iki güçlü mesaj var: “Yalnız değilsiniz” ve “Umut var.”

—**BRAD HAMBRICK**, *Danışmanlık Pastörü, The Summit Kilisesi, Durham, Kuzey Carolina*

LAUREN WHITMAN, Christian Counseling & Educational Foundation (CCEF) adlı kuruluştaki kadrolu bir danışmandır ve aynı kuruluşun çıkardığı *Journal of Biblical Counseling* adlı dergide yardımcı editördür.

**KARANLIKTAN
IŞIĞA YAYINLARI**

ISBN 978-605-70441-5-0

9 786057 044150